Περιοδος 2η,
Νο 20 Ιουνης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ 62; σελ. 2
Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΞΕΧΕΙΛΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ σελ. 4
ΒΟΣΝΙΑ, ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ σελ. 5
Ο Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ σελ. 11
ΕΟΚ, ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΗΣ σελ. 12
ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ σελ. 8
Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ σελ. 4

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ...

ΦΟΡΟΛΟΓΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΝΕΙ ΣΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΕΣ

Τρεις μηνες στην εξουσια η κυβερνηση του Συναγερμου και εχει δειξει με τον πιο ξεκαθαρο τροπο οτι ειναι μια κυβερνηση καπιταλιστων που κτυπα τους εργαζομενους. Ο Κληριδης που προεκλογικα «ανησυχουσε» για το «αδειο καλαθι της νοικοκυρας», τωρα θελει να μας παρει και το καλαθι.

Αυξησε τις τιμες των τσιγαρων και της βενζινης και ακολουθουν αυξησεις στις συγκοινωνιες και αλλα αγαθα. Αποφασισε αυξηση του ΦΠΑ απο 5% σε 8% και της «εκτακτης εισφορας για την αμυνα» απο 2% σε 3% και ετοιμαζει αλλες φορολογιες. Απο πανω θελουν να μην υπολογιστουν κιολας στην ΑΤΑ αυτες οι αυξησεις: Ο υπουργος Εμποριου Κοιλιαρης θελει να μας φαει την ΑΤΑ.

Την ιδια στιγμη χαριζει στους ξενοδοχους 7 εκατομυρια λιρες απαλλασσοντας τους απο το 3% του ΚΟΤ ενω ετοιμαζει και αλλο πακεττο δωρων για τους καπιταλιστες, με φοροαπαλλαγες, επιδοτησεις, δανειοδοτησεις και εγγυησεις.

Χαριζει πλουτο στους πλουσιους και προσθετει ανεργια και φτωχια στους φτωχους. Πρεπει να τη σταματησουμε. Εχουμε τη δυναμη και μπορουμε να το κανουμε.

αναλυση σελ. 3

επαναστατικος ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '93

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ

25–27 Ιουνη Με συμμετοχη της ΟΣΕ (Ελλαδα), ομιλητων απο το ΑΚΕΛ και τ/κ συνδικαλιστων

ΑΘΩΟΙ ΟΙ 5 ΤΗΣ ΟΣΕ

Η διωξη εναντια στην Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, με αφορμη την εκδοση του βιβλιου «Η Κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η εργατικη ταξη», κατερρευσε. Οι 5 της ΟΣΕ αθωωθηκαν.

Η αποφαση αυτη αποτελει μια σημαντικη νικη εναντια στη Νεα Δημοκρατια. Ειναι η πρωτη απο τις στημενες δικες που εξαπελυσε η κυβερνηση την περιοδο μετα τα συλλαλητηρια, που γυριζουν μπουμεραγκ με μια αποφαση καταδικη για τους κατηγορους. Ειναι μια αποδειξη πως η φθαρμενη κυβερνηση του Μητσοτακη δεν μπορει σημερα να ποινικοποιησει την αριστερη πολιτικη. Ειναι μια αποδειξη πως στη μαχη με τον εθνικισμο και την πολεμοκαπηλεια μπορουμε να νικησουμε.

Η νικη αυτη ηρθε μεσα απο ενα πλατυ κινημα συμπαραστασης. Οι λογαριασμοι της Νεας Δημοκρατιας πως με τον εθνικισμο θα δεσουν τον κοσμο στην ουρα του Μητσοτακη αποδεικτηκαν λανθασμενοι. Χιλιαδες εργατες και νεοι υπεγραψαν το αιτημα της αθωωσης και ενισχυσαν οικονομικα την ΟΣΕ. Οι μεγαλυτερες συνδικαλιστικες οργανωσεις πηραν θεση με ψηφισματα συμπαραστασης. Προσωπικοτητες απ΄ολα τα κομματα της αντιπολιτευσης συμμετειχαν στην επιτροπη Αλληλεγγυης.

Την ωρα που οι διπλωματες της Ν.Δ. οργωναν ολες τις πρωτευουσες με την προπαγανδα τους, εκατονταδες συνδικαλιστες, πανεπιστημιακοι, δημοσιογραφοι, οργανωσεις της αριστερας και του αντιπολεμικου κινηματος απ' ολο τον κοσμο υψωσαν τη φωνη τους εναντια στις διωξεις των ελληνων σοσιαλιστων. Η συμπαρασταση τους ηταν πολυτιμη.

η δικη

Η δικη της ΟΣΕ μετατραπηκε σε μια ανοιχτη αντιπαραθεση με την κυβερνητικη πολιτκη, με τον εθνικισμο και την πολεμοκαπηλια.

Κατω απο το βαρος του κινηματος συμπαραστασης, μαρτυρες οπως ο φασιστας Πλευρης και ο ακροδεξιος βουλευτης της Ν.Δ. Ψωμιαδης δεν τολμησαν να εμφανιστουν στο δικαστηριο.

Η δικη βασιστηκε στην καταθεση του Ν. Μαρτη, που ηρθε σαν «ειδικος» στο Μακεδονικο, αλλα δεν κατορθωσε να στηριξει τις κατηγοριες. Επανελαβε τις γνωστες θεσεις της αιωνιας Ελληνικοτητας της Μακεδονιας, αναγκαστηκε να δεχτει πως η κατηγορια της «διαταραξης των διεθνων σχεσεων της χωρας ειναι παραλογη», και υποστηριξε πως οι θεσεις της ΟΣΕ ειναι «απαραδεκτες υπερβολες» που μπορει να αποτελουν «ψευδεις ειδησεις» και να προκαλεσουν «διχονοια» στους πολιτες. Αυτη η βαση κατηγοριας συντριφτηκε στη συνεχεια με τις καταθεσεις των μαρτυρων υπερασπισης.

Ο καθηγητης Συνταγματικου Δικαιου Ν. Αλιβιζατος εδειξε τους κινδυνους καταργησης της ελευθερης πολιτικης αντιπαραθεσης αν γινουν δεκτες οι κατηγοριες της «διασποράς ψευδων ειδησεων» της «διχονοιας». Υπενθυμισε πως οι θεσεις της ΟΣΕ στηριζονται στην παραδοση του Πουλιοπουλου, σε ενα ρευμα μαρξιστικης σκεψης που η ιστορια εχει επιβεβαιωση σε πολλα σημεια.

Ο Γιαννης Θεωνας δηλωσε πως η ΓΣΕΕ που εχει ηδη καταγγειλει την διωξη δεν θα δεχτει την ποινικοποιηση των πολιτικων αποψεων. Την ωρα που καιγονται τα Βαλκανια, ειπε, δεν μπορουμε να δεχτουμε δικες αριστερων αγωνιστων.

Ο Φωτης Κουβελης επιβεβαιωσε την υπαρξη της πολιτικης των διακρισεων. Υπενθυμισε το προβλημα της επιστροφης των πολιτικων προσφυγων απο την μειονοτητα.

Συγκλονιστικη ηταν η καταθεση του Τραιανου Πασοη, απο την Μακεδονικη Κινηση Βαλκανικης Ευημεριας, που περιεγραψε ζωντανα τις σημερινες διακρισεις σε βαρος της μειονοτητας. Κατεθεσε οτι οι αποψεις της ΟΣΕ δεν μπορουν να προκαλεσουν «διχονοια», αλλα αντιθετα γεμιζουν ανακουφιση τον κοσμο της μειονοτητας, δινουν το ζωντανο παραδειγμα για το πως ολοι οι εργαζομενοι ανεξαρτητα απο εθνικη καταγωγη μπορουν να παλεψουν ενωμενοι εναντιαστην καταπιεση.

Οι κατηγορουμενοι ολοκληρωσαν την κατεδαφιση του κατηγορητηριου με τις απολογιες τους. Υποστηριξαν την ιστορικη αληθεια για τον σχηματισμο των εθνικων κρατων στα Βαλκανια. Θυμισαν τον εγκλωβισμο των μειονοτητων, της θηριωδιες για την εξαφανιση αλλα και τους αγωνες για τα δικαιωματα τους. Καταγγειλαν τις ιμπεριαλιστικες επεμβασεις που, παρα το ψευτικο ειρηνευτικο προσωπειο απειλουν να κλιμακωσουν και να διασπειρουν τον πολεμο. Εδειξαν την πραγματικη επεκτατικη πολιτικη των ελληνων καπιταλιστων στα Βαλκανια σημερα. Υποστηριξαν πως την πραγματικη διχονοια φερνουν οι κυβερνησεις και οι πολεμοκαπηλοι, ενω αντιθετα οι διεθνιστες πασχιζουν να ενωσουν τους εργαζομενους στην κοινη παλη εναντια στην καταπιεση και την εκμεταλλευση, στον κοινο αγωνα για τον σοσιαλισμο.

Παρολα αυτα, ο Εισαγγελεας στην αγορευση του υποστηριξε απροκαλυπτα την κυβερνητικη πολιτικη και ζητησε να καταδικαστουν 2 απο τους 5 για «αποπειρα διχονοιας».

Ομως το κατηγορητηριο ηταν αδυνατο να στηριχτει και το δικαστηριο αναγκαστηκε να αθωωσει ομοφωνα τους 5 της ΟΣΕ.

Η νικη στη δικη της ΟΣΕ ειναι μια πολυ σημαντικη εξελιξη. Μπορει να γινει η αφετηρια για να τσακιστουν οι διωξεις σε ολες τις αναλογες υποθεσεις που εκρεμουν.

Η τρομαρα που πηραν οι πολεμοκαπηλοι εθνικιστες της Νεας Δημοκρατιας απο αυτη την εξελιξη ηταν τετοια που ο εισαγγελεας εκανε εφεση και ετσι η δικη θα επαναληφθει στο εφετειο τον ερχομενο Σεπτεμβρη. Πρεπει να μετατρεψουμε αυτη τη νεα δικη σε μια ακομα μεγαλητερη ηττα για την πολεμοκαπηλη πολιτικη των ελληνων καπιταλιστων και της κυβερνησης τους. Πρεπει να δυναμωσουμε το κινημα συμπαραστασης για να εξασφαλισουμε οτι και αυτη η δικη θα κερδιθει.

Μηνυματα συμπαραστασης μπορουν να σταλουν στην εφημεριδα μας ή στην ΟΣΕ: Τ.Θ. 8161 Ομονοια, 10010 Αθηνα Fax: 5227177

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ «62»

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΗΣΥΧΑΣΕΙ

Η οργη που προκαλεσε η πρωτη κιολας πολιτικη αποφαση της κυβερνησης Κληριδη, να επαναπροσλαβει και να αποζημιωσει τους "62", ξεσπασε σε μια σειρα απο μαζικες κινητοποιησεις.

Την πρωτη εκδηλωση διαμαρτυριας εξω απο τη Βουλη ακολουθησε η πετυχεμενη, αν και ημιωρη, γενικη σταση εργασιας στις 27 του Απριλη. Δυο μερες αργοτερα η πλατεια της ΠΑΣΥΔΥ συγκλονιζονταν απο τα συνθηματα "ΕΟΚΑ Β' Δολοφονοι" και "Ο Λαος Δεν Ξεχνα τους Φασιστες και τα Τανκς". Αυτο ηταν το πρωτο αντικυβερνητικο συλλαλητηριο της τελευταιας δεκαετιας. Τα πλακατ της *Εργατικης Δημοκρατιας*, που εγιναν αναρπαστα, εκφρασαν την αγανακτηση αλλα και τη διαθεση του κοσμου ν'ανατρεψει τα σχεδια του Συναγερμου και των Εοκαβητατζηδων. Εγραφαν: "Να Απολυθει και ο Κληριδης Να Γινουν 63"!

Παρολαυτα, σημερα το ζητημα των «62» μοιαζει να περασε σε δευτερο πλανο. Επικρατει μια ακυρηχτη - και ζημιογονα για την πλευρα μας - ανακωχη. Στο προσκηνιο περασαν τα μετρα λιτοτητας που θελει να επιβαλει η κυβερνηση, οι συνομιλιες της Νεας Υορκης και τα μετρα οικοδομησης εμπιστοσυνης. Ζητηματα φαινομενικα ασυνδετα με την προσπαθεια της κυβερνησης να δικαιωσει το πραξικοπημα. Και ομως, ολα αυτα συνδεονται αμεσα με το στοιχημα με το οποιο εγκαινιασε τη διακυβερνηση του ο Κληριδης. Γιατι ειτε θα καταφερει να επιβληθει στο ζητημα των «62», αποκαθιστωντας **αλλα και αποζημιωνοντας** τους, ειτε κινδυνευει ν'αποτυχει και στα υπολοιπα μετωπα που εχει ανοιξει.

Επιθεση

Η αποφαση του Κληριδη ν'αποκαταστησει τους "62" σιγουρα ηταν εξοφληση γραμματιου προς τους Εοκαβητατζηδες και τα φασιστοειδη. Ηταν αυτοι που στηριξαν την προεκλογικη του καμπανια με νυχια, δοντια και λοστους. Ηταν αυτοι που τον πλαισιωσαν στα "δυσκολα χρονια" της μεταπραξικοπηματικης πολιτικης του απομονωσης, στελεχωνοντας το νεοσυστατο τοτε ΔΗΣΥ.

Δεν ηταν ομως **μονο** αυτη η μακροχρονη "υποχρεωση" και οι δεσμοι του με τους πραξικοπηματιες που οδηγησαν τον Κληριδη στην αποφαση ν'αποκαταστησει τους "62" χωρις χρονοτριβη.

Η αποκατασταση των "62" ηταν μια καλα ζυγισμενη κινηση που ειχε στοχο ν'αποτελεσει την απαρχη μιας κατα μετωπο ιδεολογικης επιθεσης εναντια στην Αριστερα και εναντια στα κεκτημενα και το βιοτικο επιπεδο της εργατικης ταξης συνολικα.

Αδυναμη και Αδισταχτη

Και αυτο γιατι κατα βαση η κυβερνηση Κληριδη ειναι μια αδυναμη κυβερνηση. Οχι μονο γιατι η "λαϊκη εντολη" της δεν ξεπερνα τις χιλιες ψηφους, οχι μονο γιατι το "ενδοτικο" ΔΗΣΥ στηριζεται στα δεκανικια της ΕΟΚΑ Β' και του απορριπτικου ΔΗΚΟ αλλα γιατι επισης η κατεξοχην κυβερνηση των αφεντικων ανελαβε τη διαχειρηση της οικονομιας **τους** σε μια εποχη που κατευθυνεται ολοταχως στη δινη της παγκοσμιας καπιταλιστικης κρισης.

Ολα αυτα που φανερωνουν την αδυναμια της κυβερνησης ωστοσο, εξηγουν αλλο τοσο και το αδιστακτο στην επιθετικοτητα της.

Με τον σμπαρο των "62" η κυβερνηση επιδιωκει να "κοψει τον αερα" της Αριστερας και να υποσκαψει την αυτοπεποιθηση των πιο ταξικα συνειδητων εργατων - αυτων που μπορουν να πρωτοστατησουν στον αγωνα εναντια στα μετρα λιτοτητας που εχει εξαγγειλει και που μπορουν να συρουν σ'αυτο τον αγωνα και εκεινο το σημαντικο κομματι της εργατικης ταξης που μολις πριν τεσσερις μηνες ψηφισε Κληριδη.

Δεν ηταν καθολου τυχαιο λοιπον το γεγονος οτι η κυβερνηση διαλεξε να αρχισει την επιβολη των φορομπηχτικων της μετρων τη στιγμη ακριβως που εσκαγε η μπομπα των "62", ανοιγοντας μια κοντρα αναμεσα σε δεξιους και αριστερους στους χωρους δουλειας. Ηταν στη διασπαση και στο αδυνατισμα της εργατικης αντιστασης που πονταρε η κυβερνηση. Το πετυχε ομως μονο ως ενα βαθμο. Για παραδειγμα στα γραφεια της επαρχιακης διοικησης Λεμεσου ο Σωκρατη Κωνσταντινου ξυλοκοπηθηκε απο συναδελφο του γιατι θελησε να παρει μερος στην σταση εργασιας εναντια την αποκατασταση των πραξικοπηματιων. Απο την αλλη ομως ηταν εκατονταδες τα μελη της ΣΕΚ που πηραν μερος στην ημιωρη σταση εργασιας και ακομη περισσοτεροι αυτοι που ενοχληθηκαν απο την καταφορη προκλητικοτητα της κυβερνησης.

Ειναι βεβαιο πως ενω θα κλιμακωνει την οικονομικη επιθεση της η κυβερνηση θα προσπαθησει να ξαναπαιξει το χαρτι των "62"- το ζητημα των αποζημιωσεων εκρεμει. Ειναι γι'αυτο το λογο που δεν πρεπει να επιτρεψουμε στην κυβερνηση το περιθωριο να οριζει αυτη την επικαιροτητα ή μη των "62". Πρεπει να δωσουμε τελος σ'αυτη τη ψευτικη ανακωχη, περνωντας απο τωρα στην επιθεση.

Επαναπροσεγγιση

Υπαρχει ομως ακομα ενας πολυ σημαντικος λογος για τον οποιο πρεπει η Αριστερα να εντεινει τη δραση της εναντια στη δικαιωση του πραξικοπηματος και των "62".

Ειναι καθηκον καθε ελληνοκυπριου αριστερου και δημοκρατη αγωνιστη να καταγγειλει την υποκρισια του Κληριδη που συζητα στη Νεα Υορκη "μετρα οικοδομησης εμπιστοσυνης". Ποια εμπιστοσυνη ταχα μπορει να οικοδομησει ο Κληριδης αναμεσα στους Τουρκοκυπριους οταν με την πολιτικη του ενθαρρυνει τους ελληνοκυπριους σωβινιστες και φασιστες. Οταν δικαιωνει τα πρωτοπαλληκαρα του πραξικοπηματος - **αυτους που το '63/64, το '67 και το '74 πρωτοστατησαν στις μαζικες σφαγες Τουρκοκυπριων;**

Η παλη για μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους Τουρκοκυπριους δεν δικαιολογει καμμα "πιστωση χρονου" στη κυβερνηση του σωβινισμου.

Και σ΄αυτο το σημειο η ευθυνη του ΑΚΕΛ ειναι μεγαλη. Στο βαθμο που κεντρικος αξονας της πολιτικης του ειναι η **εθνικη ενοτητα** και το «πανω απ' ολα η Κυπρος», περιοριζει τις αντιπολιτευτικες του δυνατοτητες και την αποτελεσματικοτητα των πρωτοπορων εργατων που προσβλεπουν σε αυτο για καθοδηγηση. Η «πιστωση χρονου στο Κληριδη» που το ΑΚΕΛ, που αναμφιβολα διαδραματιζει καθοριστικο ρολο στον αγωνα εναντια στους «62», δινει στον Κληριδη για το κυπριακο - που τοποθετει πανω απο ολα, πολυ ευκολα μπορει να μετατραπει σε πιστωση χρονου εφ' ολης της υλης για χαρη της «συναινεσης και της συνεργασιας» οπως την χαρακτηρισε ο Κατσουριδης στο ραδιοφωνο.

Επιτροπη Δρασης

Ο δρομος για την πραγματικη επαναπροσεγγιση και την ειρηνη περνα μεσα απο την συστηματικη και ανυποχωρητη παλη εναντια στη κυβερνηση του σωβινισμου.

Και αυτη τη παλη ειναι που καλειται σημερα η Αριστερα να οργανωσει. Πρεπει να συσταθει χωρις αλλη καθυστερηση μια Επιτροπη που θα φερει μαζι σε μια αμεση αντιφασιστικη και ανιπραξικοπηματικη δραση το ΑΚΕΛ, την ΕΔΕΚ, τους Συνδεσμους Δημοκρατικων Αντιστασιακων, την ΕΔΟΝ, την Εργατικη Δημοκρατια, τις αριστερες μαθητικες και φοιτητικες οργανωσεις και καθε οργανωση και αγωνιστη που θελει να παλεψει εναντια στους φασιστες και την κυβερνηση που τους εκκολαπτει.

Πρεπει ομως αυτη η Επιτροπη ν'αποτελεσει ενα μηχανισμο δρασης, που δεν θα αφησει την οργη του κοσμου να εξατμιστει σε μεμονωμενες εκρηξεις κατι που θα οδηγησει τελικα στην απογοητευση και την ηττοπαθεια.

Η επετειος του πραξικοπηματος πλησιαζει. Πρεπει απο τωρα να προετοιμασουμε την διοργανωση ενος μαζικου αντιφασιστικου συλλαλητηριου που πρεπει να εχει στο επικεντρο την καταγγελια και καταδικη της αποφασης για αποκατασταση των "62". Στις 15 Ιουλη η καρδια της κυβερνησης της λιτοτητας, του σωβινισμου και της δικαιωσης του πραξικοπηματος πρεπει να χτυπησει στους ρυθμους ενος αλλου συναγερμου.

Δαφνος Οικονομου

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ

Η κυβερνηση προσπαθησε να πεισει οτι τα φορολογικα μετρα που επεβαλε ειναι "ισοζυγισμενα και δεν στρεφονται εναντιον των χαμηλων εισοδηματικων ταξεων".

Ποιον μπορει να πεισει ομως οταν ο υπουργος οικονομικων που τα ανακοινωσε ειναι ο χτεσινος προεδρος της Ομοσπονδιας Εργοδοτων και Βιομηχανων. Ποιον νομιζει οτι μπορει να κοροϊδεψει οταν οι μονοι που δεχτηκαν με ανακουφηση και χαιρετησαν αυτα τα μετρα ηταν οι συνδεσμοι των εμπορων και των βιομηχανων.

Δυσκολα θα επειθε τους εργαζομενους οτι δεν ειναι μια κυβερνηση της ανεργιας, της λιτοτητας αλλα και του σωβινισμου.

Η πρωτη της πολιτικη αποφαση, να αποκαταστησει τους "62" πραξικοπηματιες ηταν μια προκληση προς τους εργαζομενους. Η πρωτη της οικονομικη αποφαση, οι αυξησεις στις τιμες και τις φορολογιες ηταν ενα αγριο χαστουκι ακομα και για εργατες που την ψηφισαν. Οι αντιδρασεις στους χωρους δουλειας ηταν σχεδον ομοφωνες απο τους εργατες της ΠΕΟ και τις ΣΕΚ. Στο Μακαρειο Νοσοκομειο μαλιστα εκαναν εκτακτη Γενικη Συνελευση που με ομοφωνο ψηφισμα καταδικασε τα μετρα λιτοτητας της κυβερνησης.

ΛΑΟΜΙΣΗΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η κυβερνηση του Συναγερμου συγκεντρωνει απο την πρωτη μερα που πηρε την εξουσια το μισος της μεγαλης μαζας των αριστερων εργαζομενων. Ειναι ταυτισμενη στη συνειδηση τους με τον αυταρχισμο και τον σωβινισμο της δεξιας, με το πραξικοπημα και την πολιτικη καλυψει που του εδωσε.

Τωρα αρχιζει να κερδιζει και το μισος των δεξιων εργαζομενων. Τρεις μηνες συναγερμικης διακυβερνησης ηταν αρκετοι για να κανουν πολλους απο αυτους να μετανοιωσουν για τη ψηφο τους. Οι εκδικητικες μεταθεσεις στην αστυνομια, την ΚΥΠ, και σε αλλες υπηρεσιες ακομα και οπαδους ΔΗΚΟ. Ο προκλητικος τροπος που το αγνοησε στην αποφαση για τους "62" και τα μετρα λιτοτητας εχουν δημιουργησει μεσα σε πολλους δεξιους εργαζομενους μια δικαιολογημενη αγανακτηση που με καθε νεο μετρο της κυβερνησης μετατρεπεται και σε περισσοτερο μισος.

Η κυβερνηση Κληριδη μπορει να περηφανευεται οτι καταφερε μεσα σε τρεις μηνες να κερδισει περισσοτερο το μισος της εργατικης ταξης απο οτι καταφερε ο Βασιλειου σε πεντε χρονια. Στις τελευταιες εκλογες των καθηγητων και των δασκαλων, η παραταξη του ΔΗΚΟ εχασε σημαντικα, ενω η παραταξη του Συναγερμου, αντι να κερδισει μετα απο την «θριαμβευτικη» νικη στις προεδρικες, εχασε. Και αυτα στους πιο δεξιους κλαδους των εργαζομενων.

Αυτη ειναι μια σημαντικη ευκαιρια για την αριστερα να αξιοποιησει αυτη την αγανακτηση και να κερδισει δεξιους εργατες. Για να γινει κατι τετοιο ομως πρεπει να δειξει οτι υπερασπιζεται τα συμφεροντα τους και παλευει εναντια στην λαομισητη κυβερνηση του συναγερμου.

ΚΑΜΙΑ ΠΙΣΤΩΣΗ ΧΡΟΝΟΥ

Η διαθεση των εργατων και της νεολαιας να παλεψει εναντια στην κυβερνηση της λιτοτητας και του σωβινισμου ειναι σημερα διαχυτη, στους χωρους δουλειας, τα σχολεια, τα γηπεδα. Η μαζικοτητα και ιδιαιτερα η ζωντανια των κινητοποιησεων εναντια στους "62" με αποκορυφωμα το συλλαλητηριο της Λευκωσιας ειναι η καλητερη αποδειξη γι' αυτο.

Και ομως το ΑΚΕΛ ειναι ετοιμο να δωσει πιστωση χρονου στον Κληριδη. Ηδη μετα την αποφαση της Βουλης που καταδικαζε την αποφαση της κυβερνησης για τους "62" αφησε την ιστορια να εκτονωθει αντι να αξιοποιησει αυτη την αποφαση για μεγαλητερες κινητοποιησεις.

Η ιδια διαθεση φαινεται οτι υπαρχει και στα εργατικα. Η συναντηση των συντεχνιων με τους εργοδοτες για το θεμα των απολυσεων κατεληξε ουσιαστικα σε μια εκκληση στους εργατες για να αυξησουν την παραγωγικοτητα τους, στην κυβερνηση για επιδοτησεις στους επιχειρηματιες και ζητησαν να περιοριστουν οι αδειες εισαγωγης ξενων εργατων.

Ακομα και στα τελευταια φορολογικα μετρα της κυβερνησης που βρηκαν την μαζικη αντιδραση της εργατικης ταξης οι ηγεσιες των συντεχνιων κρατουν στασιη αναμονης. Τα καταδικασαν βεβαια αλλα για την ωρα οι αντιδρασεις τους ειναι μονο φραστικες. Στην πραγματικοτητα δεν καταδικασαν τα ιδια τα μετρα λιτοτητας αλλα το οτι αυτα ειναι "μονοπλευρα", οτι χτυπουν «μονο» τους εργατες.

Οταν ομως δεχεσαι την λογικη της λιτοτητας δεν μπορεις να δωσεις με συνεπεια την κοντρα με την κυβερνηση που θελει να επιβαλει αυτη τη λιτοτητα. Ιδιαιτερα αν διπλα απο αυτα καλεις ολους "σε συστρατευση γιατι ο τουρκος εισβολεας παραμονευει λιγα μετρα πιο περα."

Ηδη το ΑΚΕΛ εχει δειξει οτι αυτα θα καθορισουν τη σταση του περισσοτερο απο οτι η αγανακτηση της εργατικης του βασης. Αρχισε να προβαλλει και καποιες δικαιολογιες γι'αυτη του την σταση. Εκτος απο το Κυπριακο που το εβαζε παντα μπροστα τωρα αρχιζει να παρουσιαζει τον Κληριδη να ειναι δεσμιος του περιβαλλοντος του, να "εχει κακες παρεες" οπως ειπε χαρακτηριστικα στελεχος του ΑΚΕΛ.

ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Οι εργατες δεν εχουν καμια ευθυνη για την καπιταλιστικη κριση. Οι μονοι υπευθυνοι γι αυτην ειναι οι καπιταλιστες και το συστημα τους που στηριζεται στο κερδος και τον ανταγωνισμο. Αν ειναι να πληρωσουν καποιοι, να πληρωσουν αυτοι που τοσα χρονια δρακιαζαν πανω στη πλατη της εργατικης ταξης.

Καθε φορα που τα βρισκουν σκουρα ερχονται σε μας και μας λενε, καντε καμια θυσια να γλυτωσουμε την κριση, σφιξτε τα ζωναρια για το καλο του τοπου. Το '74 η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη δεχτηκε τις χειροτερες θυσιες και υποχωρησεις που μπορει να φανταστει κανενας, μειωση των μισθων κατα 20%, καταργηση του ταμειου ανεργειας, των ταμειων προνειας και αλλα, ταχα για να σωσουμε την "οικονομια του τοπου". Οι μονοι που σωθηκαν ηταν οι κεφαλαιοκρατες που εχτισαν το οικονομικο τους θαυμα και απλωθηκαν απο την Μεση Ανατολη μεχρι την Ρωσσια και την Αμερικη και στοιβαζαν στις τραπεζες του εξωτερικου. Πότε εκαναν αυτοι μια θυσια για το καλο της εργατικης ταξης; Ποτέ. Το μονο που ξερουν ειναι να ζητουν. Για τους εργατες ομως το μονο που εμεινε απο το "οικονομικο τους θαυμα" ειναι ο κινδυνος της ανεργιας, οι περικοπες και οι φορολογιες.

Καμια θυσια δεν πρεπει να δεχτουμε για χαρη τους και του βρωμικου συστηματος τους. Καθε υποχωρηση μας θα τους ανοιγει και παραπανω την ορεξη.

Για να μας πεισουν να δεχτουμε την λιτοτητα πλασαρουν ενα εξαλλο εθνικισμο και τον ρατσισμο. Η "ελληνοκεντρικη" υπουργος παιδειας ανταλλασει "ιερα χωματα" με τον ελληνα ομολογο της. Η Βουλη με τις ψηφους του Συναγερμου, του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ αναγνωριζει την ΕΟΚΑ σε εθνικη οργανωση. Ο Κληριδης δεν χανει μνημοσυνο αμα προκειται για ακραιφνεις εθνικοφρονες οπως τον χιτη Γριβα ή τον κομμουνιστοφαγο και τουρκοφαγο Γιωρκατζη.

Καθε υποχωρηση, και θυσια της εργατικης ταξης θα ειναι υποχωρηση στην σωβινιστικη αρχουσα ταξη και την κυβερνηση της. Πρεπει να τους αντισταθουμε. Η προσπαθεια της ΠΕΟ να οργανωσει πανσυνδικαλιστικη συσκεψη για συντονισμο των αντιδρασεων στα φορολογικα μετρα ειναι θετικη. Φτανει να μην χρησιμοποιηθει σαν δικαιολογια για να μην κανει τιποτα και η ιδια στον βαθμο που η ΣΕΚ κανει πισω.

Η μαχη ομως εχει φανει οτι δεν μπορει να κερδιθει μονο απο τα πανω. Χρειαζεται η κινητοποιηση του καθε αγωνιστη εργατη, του καθε νεολαιου που θελει να δωσει την κοντρα με την λαομισητη κυβερνηση του Συναγερμου. Πρεπει να παρουν πρωτοβουλιες για συγκληση Γενικων Συνελευσεων στους χωρους δουλειας τους, να καταγγειλουν τα μετρα και να καλουν τις συντεχνιες να οργανωσουν κινητοποιησεις. Το παραδειγμα των κυβερνητικων εργατων του Μακαριου εδειξε υπαρχει η δυνατοτητα για κατι τετοιο.

Αυτο θα ειναι η καλητερη πιεση οχι μονο στη κυβερνηση αλλα και στις ηγεσιες των συντεχνιων για να μην κανουν πισω. Πρεπει να δωσουμε μια μαζικη και μαχητικη απαντηση στα φορομπηχτικα μετρα της κυβερνησης σαν το συλλαλητηριο εναντια στους "62" για να την αναγκασουμε να τα παρει πισω και να ξανασκεφτει τα σχεδια της να μας βαλει και αλλα. Το οτι εχει αναγκαστει κιολας να κανει πισω για τον ΦΠΑ, αναστελλοντας την αυξηση του για τρεις μηνες, δειχνει οτι μπορουμε να τους αναγκασουμε να το βαλουν για τα καλα στο συρταρι.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ: £3000

Το καλοκαιρινο Παρτυ της Εργατικης Δημοκρατιας στην αυλη της Λαϊκης Σκηνης στις 12 Ιουνη, ωρα 8:30 μμ, με ζωντανη μουσικη, ποτο, φαϊ και κουβεντα 3 λιρες με φαγητο

Η οικονομικη εξορμηση της Εργατικης Δημοκρατιας εχει κλεισει τον πρωτο της μηνα και εχει καλυψει ενα συνολικο ποσο 243 λιρων. Αυτο το μηνα περιμενουμε με το παρτυ που οργανωνουμε στις 12 Ιουνη και το τριημερο του Επαναστατικου Μαρξισμου που θα γινει στις 25 με 27 του Ιουνη να παρει μια γερη ωθηση.

Μπορειτε να ενισχυσετε την Εργατικη Δημοκρατια, διvοντας την εισφορα σας στους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα, παιρνοντας κουπονια οικονομικης ενισχυσης, παιρνοντας μερος στο παρτυ που διοργανωμε και αγοραζοντας λαχεια του παρτυ. Που ξερετε μπορει και να ειστε οι τυχεροι που θα κερδισετε το δωρο του λαχειου που ειναι μια κρουαζερια για δυο ατομα.

Πιστευουμε οτι οπως και στην προηγουμενη οικονομικη εξορμηση οι συντροφοι και φιλοι θα ανταποκριθουν ωστε να καλυψουμε το στοχο μας που ειναι 3000 λιρες μεχρι το τελος του χρονου.

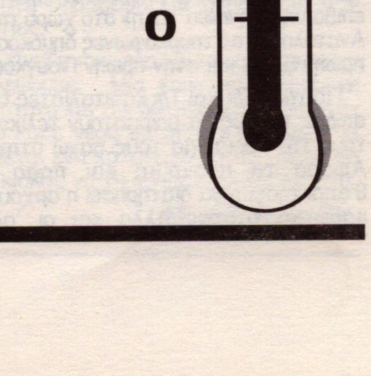

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ ΟΦΕΛΕΙ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑ

Στις 25 Απριλη, λιγες μερες μετα την εξαγγελια απο την κυβερνηση Κληριδη της αποκαταστασης των 62 πραξικοπηματιων, ο Αλεκος Κωνσταντινιδης εγραφε στην «Αληθεια» οτι *«Οι ανθρωποι αυτοι, λοιπον, καταδικαστηκαν χωρις δικη, χωρις να ακουστουν, με βαση καποιες καταγγελιες χαφιεδων του ΑΚΕΛ. Και φυσικα το ΑΚΕΛ δεν ενοχλειται απο αυτες τις παρανομες διαδικασιες μια και στα καθεστωτα που υποστηριζε ο φακελος ενος χαφιε μπορουσε να σε στειλει στο γκουλαγκ και στο εκτελεστικο αποσπασμα...»*

Εχουν πραγματι φανταστικο θρασος να μιλουν για δικαιοσυνη αυτοι που υποστηριζουν τους πραξικοπηματιες, αυτοι που θεωρουν τις ΗΠΑ, την μεγαλυτερη ιμπεριαλιστικη δυναμη που γνωρισε η ανθρωποτητα, σαν ενα «δημοκρατικο» και «ευνομουμενο» κρατος. Να θυμισουμε οτι ηταν η πανηγυρικη αθωωση τον Απριλη του 92 των αστυνομικων που εσπασαν στο ξυλο τον μαυρο Ροντνεϋ Κιγκ, που καταληξε στην εξεγερση του Λος Αντζελες; Η τον ρολο της ΣΙΑ και του αμερικανικου στρατου σε τοσες ματοβαμενες δικτατοριες, απο την Ελλαδα και την Χιλη ως το Βιετναμ.

Δυστυχως ομως πολλοι εργαζομενοι που δεν ανηκουν στην αριστερα πειθονται απο τετοια επιχειρηματα. Ο λογος ειναι οτι ουτε στην ΕΣΣΔ και τις αλλες ανατολικες χωρες δεν υπηρχε οποιουδηποτε ειδους ελευθερια ή δημοκρατια, για να μη μιλαμε για εργατικη εξουσια.

Και αυτο το βασικο για την αριστερα προβλημα, καθε αλλο παρα λυνεται με τη νοσταλγια του «παλιου καλου καιρου» πριν την διαλυση της ΕΣΣΔ, που εχει δυναμωσει τελευταια στην Χαραυγη.

ΣΤΑΛΙΝΙΚΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ

Ετσι στις 22 Μαρτη, ενω μαινονταν η διαμαχη του Γελτσιν με το Κογκρεσο, η Χαραυγη προβαλε στην πρωτη σελιδα φωτογραφια διαδηλωτη με πικετ με σφυροδρεπανο και το συνθημα «ΘΑ ΞΑΝΑΧΤΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΣΣΔ». Στις 6 του Απριλη, δημοσιευει συνεντευξη με σταλινικια ηγετιδα η οποια λεει οτι στην Ρωσια *«εντεινεται η λαϊκη αντισταση, γενικα εναντια στην παλινορθωση του καπιταλισμου»*. Στις 25 Απριλη αφιερωνει ολοκληρη σελιδα σε συνεντευξη ηγετη του επανιδρυμενου Κομμουνιστικου Κομματος της Ρωσικης Ομοσπονδιας. Στις 9 Μαη γραφει οτι σε ολα τα σημαντικα ζητηματα οι θεσεις του ΑΚΕΛ ειναι *«ταυτοσημες ή παρομοιες»* με αυτες των χασαπηδων της πλατειας Τιανανμεν, της ηγεσιας του Κομμουνιστικου Κομματος Κινας.

Αλλα το πιο χοντρο ηταν η αντιδραση στα γεγονοτα της Πρωτομαγιας στην Μοσχα, οταν η αστυνομια του Γελτσιν επιτεθηκε στους αντιπαλους του: *«για πρωτη φορα μετα απο δεκαετιες»* εγραφε η Χαραυγη, *«ο Ρωσος πολιτης βρεθηκε αντιμετωπος με την αστυνομια, που απο φυλακας της δημοσιας ταξης μετατραπηκε σε οργανο επιβολης αυταρχικων σχεδιων»!*

Αν ομως ολες αυτες τις δεκαετιες δεν υπηρχαν πολλες ειδησεις για επιθεσεις εναντιον διαδηλωτων αυτο οχι μονο δεν ειχε τιποτα να κανει με την δημοκρατικοτητα της σταλινικης αστυνομιας ή τον ρολο της σαν απλο «φυλακα της δημοσιας ταξης», αλλα αντιθετα ηταν αποτελεσμα της τρομοκρατιας.

Οι εξεγερσεις των εργατων στην Γερμανια το 53, στην Ουγγαρια το 56 - που καταπνιγηκε απο τον ρωσικο στρατο - η εισβολη στην Τσεχοσλοβακια το 68, οι σφαγες εργατων στην Πολωνια και αργοτερα τα τανκς του Γιαρουζελσκι την δεκαετια του '80, δειχνουν σε τι μετρα ηταν αναγκασμενη να καταφυγει η γραφειοκρατια εκει που ο ελεγχος της δεν ηταν τοσο σφιχτος οσο μεσα στην ιδια την ΕΣΣΔ.

«ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»;

Η εικονα του «δημοκρατη» Γελτσιν που το 91 αψηφουσε πανω στο τανκς το πραξικοπημα εχει ξεθωριασει για τα καλα. Οι εκτακτες εξουσιες και τα προεδρικα διαταγματα που προσπαθησε να επιβαλλει εχουν ενα κυριο στοχο: να υποχρεωσει την ρωσικη εργατικη ταξη να ανεχθει και αλλη λιτοτητα για τις μεταρυθμισεις της «ελευθερης αγορας».

Ομως ουτε οι σταλινικοι και εθνικιστες διαδηλωτες της φετεινης πρωτομαγιας με τις φωτογραφιες του Σταλιν, ουτε οι αντιπαλοι του στο Κογκρεσο, δεν εχουν καμμια σχεση με την εργατικη ταξη ή την δημοκρατια. Τα ποσοστα που πηρε ο Γελτσιν στο δημοψηφισμα δειχνουν οτι ενω η ρωσικη εργατικη ταξη δεν εχει καμμια ορεξη για τις μεταρυθμισεις του Γελτσιν, ωστοσο φοβαται ακομα παραπανω τους συντηρητικους, και την προσπαθεια τους να της αφαιρεσουν ολοτελα τις πολιτικες και συνδικαλιστικες ελευθεριες που κερδισε με τους αγωνες της τα τελευταια χρονια.

Σημερα ευρωφασιστες σαν τον γαλο Λεπεν χαρακτηριζουν το ναζιστικο Ολοκαυτωμα «λεπτομερεια της ιστοριας», αλλοι, οπως ενας αγγλος «ιστορικος» προσπαθουν να αρνηθουν το ιδιο το γεγονος. Αυτους πως θα τους αντιμετωπισει η αριστερα οταν με τις νοσταλγιες της μοιαζει και αυτη να θεωρει τις μαζικες σφαγες της βιαιης κολεκτιβοποιησης, τα Γκουλαγκ, και τις αλλες βαρβαροτητες του σταλινισμου σαν «λεπτομερειες»;

Ευτυχως η «Νεολαια» της 14 Μαη δημοσιευσε ενα αρθρο με θεμα την εθνικη καταπιεση στα σταλινικα καθεστωτα, το οποιο κατεληγε:

*«Αν τα 'σοσιαλιστικα' καθεστωτα της Ανατολικης Ευρωπης χρειαζεται να κατηγορηθουν για κατι, αυτο δεν ειναι η διαφορα τους με το δηθεν 'ανοικτο' και 'φιλελευθερο' πολυεθνικο μοντελο της Δυσης, αλλα αντιθετως **για την πληρη συμπτωση που διακρινεται και στις δυο περιπτωσεις»***

Αυτος ειναι ο τροπος να αντισταθουμε στην επιθεση της δεξιας: να δειξουμε πως ο σταλινισμος σαν οικονομικο, κοινωνικο και πολιτικο συστημα οχι μονο δεν ηταν ο κληρονομος της Οκτωβριανης εργατικης επαναστασης, αλλα ηταν ενας κρατικος καπιταλισμος, διδυμος αδερφος του δυτικου καπιταλισμου. Και ετσι να κανουμε την κριση του κρατικου καπιταλισμου απο οπλο στα χερια των αστων ιδεολογων, σε οπλο δικο μας, εναντια στον καπιταλισμο, «ιδιωτικο» και κρατικο.

Το αρθρο βεβαια ηταν αναδημοσιευση απο ελληνικο περιοδικο. Ισως ομως ενα επομενο αρθρο της Νεολαιας να ειναι γραμμενο απο εδονιτη;

Αγγελος Νικολαου

να κερδισουμε τις μαχες και εξω απο τα γηπεδα

Ενα απο τα πρωτα μετρα που ετοιμασε η κυβερνηση Κληριδη, μολις ανεβηκε στην εξουσια ειναι το νομοσχεδιο για «την καταστολη της Βιας στα γηπεδα». Ειναι ενα τρομοκρατικο νομοσχεδιο που στοχευει κυρια στη νεολαια. Μπορει να καταδικασει καποιο σε «φυλακιση δια βιου» αν σπασει ενα καθισμα στο γηπεδο ή επειδη η συμπεριφορα του θεωρηθηκε "απρεπης" απο τους μπατσους.

Η κυβερνηση ξερει οτι ο μονος τροπος για να επιβαλουν στην νεολαια και την εργατικη ταξη "νεες θυσιες" ειναι να την εχουν πειθαρχημενη και υποταγμενη. Η νεολαια ειναι το κομματι εκεινο της κοινωνιας που κτυπιεται πρωτο απο την οικονομικη κριση. Σημερα με την εντατικοποιηση των μαθηματων, τις ενιαιες εξετασεις τις 2000 λιρες διδακτρα στο πανεπιστημιο, οι νεολαιοι βλεπουν τα ορια να στενευουν τοσο για μια θεση στο πανεπιστημιο οσο και για μια αξιοπρεπη δουλεια. Για την πλειοψηφιας των παιδιων της εργατικης ταξης η ανεργια ή ο στρατος ειναι οι σιγουρες επιλογες που προτεινει το κρατος. Μπροστα σ'αυτες τις επιλογες οι νεολαιοι εκτονωνουν την αγανακτηση και τον θυμο τους μεσα στα γηπεδα. Συνηθως οι συγκρουσεις στα γηπεδα δεν προκαλουνται αναμεσα σε «αντιπαλους» οπαδους αλλα αναμεσα σε μπατσους και φιλαθλους.

Με το τρομοκρατικο της νομοσχεδιο η κυβερνηση θελει να βαλει φρενο στην αγανακτησμενη και θυμομενη νεολαια, ακομα και στα γηπεδα. θελει να δειξει οτι αυτη ειναι το αφεντικο. Ξερουν πολυ καλα οτι ο θυμος και η εκτονωση των νεολαιων δεν θα μεινουν για καιρο μεσα στα ορια του γηπεδου αλλα θα ξεχειλησουν στα σχολεια και στα εργοστασια εκει που ειναι η ριζα του προβληματος.

Το ξεφρενο πανηγυρι που εγινε απο τους νεαρους οπαδους της Ομονοιας για την κατακτηση του πρωταθληματος σε βαρος του Απολλωνα, μιας ξεκαθαρα «δεξιας» ομαδας δειχνουν ποσο ευκολα αυτη η αγανακτηση μπορει να μετατραπει σε αντισταση και κοντρα με τον αυταρχισμο και τις επιθεσεις της κυβερνηση Κληριδη. Αυτο ακριβως εκφραζαν τα συνθηματα που φωναζαν χιλιαδες νεολαιοι στο γηπεδο και εξω απο το κτιριο της Ομονοιας που εκλεισαν τον δρομο, «Ομονοια - Λαος - Πρωταθλημα», και «Λαος, οε, οε, οε,». Αυτο εκφραζαν οι κοκκινες σημαιες, και οι σημαιες του ΑΚΕΛ που ανακατευονταν με τις πρασινες της Ομονοιας. Αυτο εκφαζε πανω απο ολα η αντιφασιστικη διαθεση που ειχαν πολλα απο τα τραγουδια τους, εστω και αν ανακατευονταν με το σεξισμο οπως το "Για να εχουμε μια Κυπρο καθαρη - πρεπει πρωτα να λουστητε - και μετα να γαμηθειτε - φασιστομουτρα μαλακες γαλανοι".

Με αυτα εδιναν ενα εστω συγχισμενο ταξικο χαρακτηρα στους πανηγυρισμους τους. Ηθελαν να πανηγυρισουν μια νικη του Λαου, μια νικη εναντια στους φασιστες και τους πραξικοπηματιες, μια νικη εναντια στη δεξια. Φυσικα η νικη της Ομονοιας δεν ηταν ουτε νικη του λαου ουτε νικη κατα του φασισμου. Ομως ολα αυτα εδειξαν οτι η διαθεση για μια κοντρα με την δεξια και τους φασιστες ειναι πολυ εντονη μεσα στη νεολαια και την εργατικη ταξη.

Το θεμα ειναι αυτη η διαθεση να βρει διεξοδο στη συλλογικη παλη στα σχολεια και τους χωρους δουλειας και οχι μονο στα γηπεδα. Ο μυθος οτι η νεολαια ειναι αδιαφορη και απολιτικη γκρεμιστηκε απο την μαζικη και δυναμικη παρουσια της νεολαιας στο συλλαλητηριο εναντια στους 62 πραξικοπηματιες. Εχει φανει οτι οταν ανοιγονται τα μετωπα και δινεται η δυνατοτητα στη νεολαια να μπει στη μαχη, τοτε δινει δυναμικα το παρον της. Τοτε μπορει οι νικες να μην ειναι μονο στα γηπεδα.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Με λιγο σφιξιμο και λιγοτερα χαμογελα ξεκινησε ο 4ος γυρος συνομιλιων στη Ν.Υορκη. Ολες οι πλευρες δηλωσαν ετοιμες να «πεισουν» για καλη θεληση απο την μερια τους και για την αδιαλλαξια των αντιπαλων τους. Ολοι τους ομως διατηρουν καποιες ελπιδες για προοδο στην επιτευξη μιας «ειρηνικης και βιωσιμης λυσης» του Κυπριακου.

Ομως το ιμπεριαλιστικο παιχνιδι των συνομιλιων καμμια σχεση δεν εχει με την «δικαιη, ειρηνικη και βιωσιμη» λυση, οποια κι αν ειναι η καταληξη των συνομιλιων. Η σημερινη ενοπλη ειρηνη και τα παζαρεματα της μυστικης διπλωματιας αποτελουν συνεχιση των πολεμων του '63-68 και '74.

Για την ελληνοκυπριακη πολιτικη ηγεσια, στο επικεντρο βρισκεται το πλαισιο της Δεσμης Ιδεων που αποτελει «οδυνηρο μεν [πλαισιο] αλλα βιωσιμο αν οι Τ/κ δεν το υπονομευσουν».

Απο την αλλη, οι Ε/κ αστοι εχουν να υπολογισουν τις ενδειξεις του «διεθνη παραγοντα που κουραστηκε» με το Κυπριακο και ισως αρχισει ν'αδιαφορει. Ειναι η δηλωση Γκαλι οτι το θεμα παρατραβηξε και «ο ασθενης πρεπει ν'αδειασει το κρεββατι». Ειναι ο Κλιντον που θεωρει τη δεσμη ιδεων «σαν την καλυτερη ευκαιρια για ειρηνικη λυση της διενεξης» και τελος ειναι η ΕΟΚ που δεν ευνοει ενταξη πριν τη λυση.

Στοχος των ΗΠΑ και της ΕΟΚ ειναι πως να τα «βρουν» οι συμμαχοι τους στην Τουρκια, Ελλαδα και Κυπρο για να μπορεσουν ολοι μαζι να επιβαλουν τη «Νεα Ταξη» στο χωρο της Μεσης Ανατολης, στις τουρκοφωνες δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ και στην πρωην Γιουγκοσλαβια.

Για τους Ε/κ και Τ/κ καπιταλιστες το παζαρι αφορα το πως θα μοιραστουν τελικα μεταξυ τους την κυριαρχια τους πανω στην Κυπρο. Αφορα τα προνομια και ποσο ελεγχο θ'αποκτησει ή θα διατηρησει η αρχουσα ταξη καθε κοινοτητας αλλα και οι 'αδελφες' αρχουσες ταξεις στην Ελλαδα και Τουρκια.

Αν για τους Ε/κ αστους 'δικαιη' λυση ειναι η επανενωση της Κυπρου και μεσω της η οικονομικη και πολιτικη τους κυριαρχια σ'ολο το νησι για τους Τ/κ αστους σημαινει να ξεφυγουν οσο γινεται απο αυτη την κυριαρχια ξεζουμιζοντας και αδικωντας ο καθενας τη δικια του εργατικη ταξη.

Σαν Ε/κ εργαζομενοι πρεπει να ξεφυγουμε απο τις αυταπατες των αστικων διακηρυξεων που τις ενισχυει η ηγεσια του ΑΚΕΛ, για την εξευρεση μιας «δικαιης και βιωσιμης» λυσης, απο αυτους που δημιουργησαν το προβλημα και με τη 'βοηθεια' της ΕΟΚ, των ιμπεριαλιστων και των οργανισμων τους. Την αυταπατη των διπλωματικων τεχνασματων για «πρακτικα μετρα οικοδομησης εμπιστοσυνης». Την αυταπατη οτι μπορει να γινει ειρηνη που να μη περιεχει το σπερμα νεων πολεμων αναμεσα στις σημερινες κυβερνησεις και αναμεσα στις εμπλεκομενες αστικες ταξεις.

Αν οι Ε/κ αστοι ηθελαν τιμια και σοβαρα να φερουν την ειρηνη και να χτισουν την εμπιστοσυνη αναμεσα στις δυο κοινοτητες θα επρεπε να σταματησουν την πολυδιαφημισμενη επιθετικη τους διπλωματια, τους εξοπλισμους, να σταματησουν να πιεζουν για το ποσο περισσοτερα ποσοστα θα παρουν πισω, να σταματησουν το κυνηγητο και την τρομοκρατια των Τουρκοκυπριων του νοτου. Αυτο ομως θα σημαινε να κανουν τοσο στην εξωτερικη οσο και στην εσωτερικη τους πολιτικη το αντιθετο που απαιτει ο ταξικος χαρακτηρας ενος καπιταλιστικου κρατους.

Πολλοι εργαζομενοι δεν πειθονται απο την εθνικιστικη δημαγωγια των αστων πολιτικων, αλλα κοιταζουν προς την Ν. Υορκη για ενα αλλο λογο. Βλεπουν τι γινεται στον κοσμο, φοβουνται μηπως γνωρισει ξανα και η Κυπρος την κολαση της πρωην Γιουγκοσλαβιας, ή εναν αλλο πολεμο. Και περιμενουν να γλυτωσουμε με τις συνομιλιες.

Οι φοβοι τους ειναι απολυτα δικαιολογημενοι. Ομως τιποτα δεν μπορουμε να περιμενουμε απο τις συνομιλιες, τον ΟΗΕ, τον Κληριδης τον Ντενκτας ή οποιοδηποτε αλλο αστο πολιτικο.

Για τους εργαζομενους και των δυο κοινοτητων ο *μονος* δρομος για ειρηνη ειναι ο δρομος της ειλικρινους επαναπροσεγγισης. Ο δρομος της επαναπροσεγγισης *χωρις* ορους και ανταλλαγματα, πανω στη βαση της ταξικης ενοτητας Τ/κ και Ε/κ εργατων εναντια στα 'δικα' τους αφεντικα.

Ειλικρινης επαναπροσεγγιση σημαινει ν'αγωνιζεσαι ανυποχωρητα, πρωτα και κυρια, εναντια στα συνορα που υπαρχουν στα μυαλα των απλων εργαζομενων, εναντια στην δυσπιστια και την εχθρα αναμεσα τους. Σημαινει οτι λεμε στους τουρκοκυπριους εργαζομενους οτι τους απλωνουμε το χερι ανεξαρτητα απο το αν αυτο θα βοηθησει στη δημιουργια μιας «ανεξαρτητης και ομοσπονδης Κυπρου», και οτι θα συνεχισουμε να τους απλωνουμε το χερι ακομα και στην περιπτωση που αυτο εμποδιζει τους στοχους της Ε/κ πλευρας για μια 'λυση' στα μετρα της.

Σαν Ε/κ και Τ/κ εργαζομενοι πρεπει να προταξουμε και να εφαρμοσουμε τα δικα μας πρακτικα μετρα οικοδομησης εμπιστοσυνης στην καθε πλευρα των συνορων. Να παλεψουμε εναντια στον εθνικισμο και τον σωβινισμο της δικιας μας αρχουσας ταξης. Να ξεσκεπασουμε την υποκρισια των αστων μας και την αδιαλλαξια τους.

Οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι πρεπει να υπερασπιστουμε τα δικαιωματα των τουρκοκυπριων του Νοτου. Να παλαιψουμε σημερα, εναντια στη δικαιωση του πραξικοπηματος και συγκεκριμενα εναντια στην αποκατασταση των «62». Να μη δεχτουμε καμμια θυσια για χαρη της «εθνικης» ενοτητας ή οικονομιας. Να παλεψουμε εναντια στα μετρα λιτοτητας των καπιταλιστων και εναντια στους εξοπλισμους τους.

Αυτος ειναι ο μονος τροπος για να απομακρυνουμε τον κινδυνο ακομα ενος αδικου πολεμου στην Κυπρο.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΒΟΣΝΙΑ

Ποιος μπορει να σταματησει τον πολεμο;

Η Διασκεψη της Αθηνας ηταν ενα καρναβαλι οπου οι πρωταγωνιστες του πολεμου φορεσαν για αλλη μια φορα τις μασκες των ειρηνοποιων. Μιλοσεβιτς, Τουτζμαν, Οουεν, Μητσοτακης, ΕΟΚ, ΝΑΤΟ, ψαχναν ταχα να βρουν ειρηνικες λυσεις. Στην πραγματικοτητα, σκοπος τους ειναι συμφεροντα που δεν εχουν καμμια σχεση με τα συμφεροντα των εργατων και αγροτων της πρωην Γιουγκοσλαβιας.

Τα κροκοδειλια δακρυα που χυνονται καθημερινα απο τις εφημεριδες και τα μεσα ενημερωσης αποκρυπτουν το γεγονος πως αυτοι που φταινε για το μακελειο ειναι οι ιδιοι που παριστανουν τους ειρηνοποιους. Κι ενω οι σφαγες συνεχιζονται ολοι αυτοι οι δολοφονοι συνεχιζουν ασυστολα να υποκρινονται, να μασκαρευονται και να χαραζουν γραμμες πανω στους χαρτες με κριτηρια τις ισορροπιες αναμεσα στους Σερβους, Κροατες και Μουσουλμανους στρατηγους και τα ιμπεριαλιστικα συμφεροντα της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ.

Ενας σερβος και η μουσουλμανα φιλη του σκοτωθηκαν απο ελευθερο σκοπευτη καθως προσπαθουσαν να φυγουν απο την κολαση του Σαραγεβο

Οι πραγματικοι υπευθυνοι

Μολις προσφατα η αρση του εμπαργκο πωλησης οπλων στους Μουσουλμανους της Βοσνιας που επιδιωκουν οι ΗΠΑ καθως και η προταση της Γαλλιας για να θεσμοθετηθει η χρηση βιας απο τους κυανοκρανους αποδεικνυουν ποσο ειρηνευτικες ειναι οι διαθεσεις τους.

Εξαλλου, οταν πριν ενα χρονο η ΕΟΚ αναγνωρισε τη Βοσνια, ανοιξε η ιδια το δρομο για επεμβασεις για τη Σερβια και την Κροατια. Αγνοωντας τον εθνικα ανακατωμενο πληθυσμο της Βοσνιας επεβαλε τρια καντονια στη βαση της εθνικοτητας. Αυτο ηταν το πρασινο φως για τις εθνικες εκκαθαρισεις.

Κατοπιν το περιβοητο σχεδιο Βανς-Οουεν αγνοησε οτι στη Βοσνια πανω απο 30% των ζευγαριων δεν εχουν κοινη εθνικη και θρησκευτικη καταγωγη, ενω και οι ιδιοι οι Βοσνιοι αγνοουσαν τη σημασια της εθνικης ταυτοτητας και των θρησκευτικων πεποιθησεων, κατοικωντας στις ιδιες περιοχες, δουλευοντας στα ιδια εργοστασια, μιλωντας την ιδια γλωσσα. Τωρα με τα δεκα καντονια (τρια Σερβικα, τρια Κροατικα, τρια Μουσουλμανικα κι ενα αναμεικτο) οι ιμπεριαλιστες διαιωνιζουν τα εθνικα μιση με τη μονιμη διαιρεση των εθνοτητων, βαζοντας τους εαυτους τους διαιτητες αυτης της ταξης πραγματων.

Οι εθνικιστες Μιλοσεβιτς, Καραζιτς, Τουτζσμαν και Ιζετμπεκοβιτς που ειναι υπευθυνοι για τις σφαγες χιλιαδων δεν μπορουν ουτε αυτοι βεβαια να παιξουν τον ρολο των ειρηνοποιων. Πρωτος ο Μιλοσεβιτς, εκπροσωπος της αρχουσας ταξης της Σερβιας, επαιξε το χαρτι του εθνικισμου στα τελη της δεκαετιας του '80 για ν'αποπροσανατολισει την εργατικη αγανακτηση που ειχε ξεσπασει και να την στρεψει πρωτα εναντια στους Αλβανους του Κοσσυφοπεδιου και μετα εναντια στους Κροατες και Μουσουλμανους. Αυτη την πολιτικη την μιμηθηκαν οι αρχουσες ταξεις των αλλων δημοκρατιων και βουτηξαν στο αιμα χιλιαδες αθωα θυματα.

Οσο για τον Μητσοτακη που θελησε να παιξει τον ρολο του συντονιστη των «ειρηνοποιων», μια ειναι η αληθεια: κατω απο τις ευλογιες του ΝΑΤΟ προωθει τα συμφεροντα και τις φιλοδοξιες των Ελληνων καπιταλιστων να χωσουν την ουρα τους στην αστυνομευση μιας ιμπεριαλιστικης ειρηνης στα Βαλκανια. Μια τετοια αστυνομευση ομως καθε αλλο παρα ειρηνικη μπορει να ειναι.

Αυτος ο πολεμος δεν μπορει να τερματιστει απο τους ιδιους που τον προκαλεσαν και η οποιαδηποτε κλιμακωση της στρατιωτικης παρουσιας του ΝΑΤΟ θα οδηγησει σε μεγαλυτερο φουντωμα του πολεμου. Ο δρομος για να σταματησει αυτη η αδικη σφαγη δεν μπορει να περασει ουτε μεσα απο τους διπλωματες της ΕΟΚ ουτε απο τις επεμβασεις του ΝΑΤΟ και του ΟΗΕ αλλα ουτε κι απο τους ντοπιους εθνικιστες ηγετες.

Ο Μιλοσεβιτς και οι υπολοιποι ντοπιοι πολεμοχαρεις ηγετες που ανοιξαν το τρελλοκομειο των εθνικων εκκαθαρισεων πρεπει να βρεθουν αντιμετωποι μ'ενα μαζικο αντιπολεμικο κινημα των Σερβων, Κροατων και Μουσουλμανων εργατων. Μονο ετσι μπορει να δοθει μια λυση για τα συμφεροντα της εργατικης ταξης και να σταματησει ο πολεμος.

Το αντιπολεμικο κινημα

Την τελευταια περιοδο ερχονται ελπιδοφορα μηνυματα που περνουνε στα «ψιλα» απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης. Ενα δικτυο αντιπολεμικων ομαδων που κινειται στο Βελιγραδι, το Σεραγιεβο, το Ζαγκρεπ και τη Βοϊβοδινα προσελκυει ολο και περισσοτερο κοσμο που θελει το τελος του πολεμου. Στο Βελιγραδι κατεβηκαν σε διαδηλωση 1500 ατομα και οι δημοσιογραφοι της εφημεριδας «Ελευθερη Δαλματια» κατεβηκαν σε απεργια εναντια στη λογοκρισια του κρατους ετσι ωστε να εκφραζονται ελευθερα οι αντιπολεμικες αποψεις.

Το μελος του Αντιπολεμικου Κεντρου Βεσνια Πεσίτς του Βελιγραδιου ανεφερε σε μια συνεντευξη προσφατα: «Ειμαστε παγιδευμενοι στη δινη ενος πολεμου που η πλειοψηφια των πολιτων δεν τον θελει αλλα δεν ειναι σε θεση να τον σταματησει. Δεν ειμαστε υποχρεωμενοι να υπακουμε τους νομους ανθρωπων οπως ο Μιλοσεβιτς, ο Τουτζσμαν και ο Κουτσαν. Τα εθνικα τους σχεδια μας βυθησαν σ'αυτο τον βρωμικο πολεμο».

Σημερα η εργατικη αγανακτηση αρχιζει να φουντωνει ξανα και η εργατικη ταξη μπαινει ξανα σε κινηση με μαζικο τροπο εναντια στην επιθεση που γινεται στο βιοτικο της επιπεδο για χαρη των πολεμικων σχεδιων. Ενα παραδειγμα ειναι η ημιωρη γενικη απεργια που εγινε στην Κροατια τον Μαρτη και στηριχτηκε απο το 50% των εργατων. Ηταν μια πρωτη προειδοποιηση στην κυβερνηση.

Η μονη δυναμη που μπορει να σταματησει τις πολεμοκαπηλες κυβερνησεις, τους εθνικιστες και τους ιμπεριαλιστες του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ, ειναι οι εργατες της Βοσνιας, της Σερβιας και της Κροατιας. Οι αντιπολεμικες φωνες απο τα μετωπα της σφαγης μαζι με τον αγωνα των εργατων της καθε εθνοτητας, εναντια στην οικονομικη εξαθλιωση, τη φτωχεια και την πεινα για χαρη του πολεμου ειναι η μονη προοπτικη για να μπει ενα τελος στον πολεμο.

Τζενη Αλβανου

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΝΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΛ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ

Η Γερμανια, η αλλοτε ατμομηχανη της Ευρωπης, βρισκεται τα τρια τελευταια χρονια μεσα στη δινη της μεγαλυτερης μεταπολεμικης κρισης. Η επανενωση, απο εφαλτηριο για οικονομικη και πολιτικη ισχυροποιηση απετελεσε τελικα μπουμεραγκ για την κυβερνηση του Κολ.

Οι γερμανοι καπιταλιστες, οπως οι ομογαλακτοι τους παγκοσμια, θελουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης και το κοστος της γερμανικης ενοποιησης στους ωμους των εργαζομενων.

Ομως απο τις πρωτες τους επιθεσεις συναντησαν την δυναμικη αντιδραση των εργαζομενων. Το 1991, οι εργαζομενοι μεσα απο καταληψεις εργοστασιων ειτε εμποδισαν το κλεισιμο τους, ειτε εμποδισαν μαζικες απολυσεις ή τουλαχιστον οι εργοδοτες αναγκαστηκαν να εφαρμοσουν κοινωνικα προγραμματα.

Την Ανοιξη του 1992, δυομισυ εκατομμυρια εργατες και υπαλληλοι στο δημοσιο τομεα απεργουσαν για δυο βδομαδες, διεκδικωντας 9,5% αυξηση. Παρολο που τελικα πηραν μονο 5,4% γιατι η ηγεσια του συνδικατου συμβιβαστηκε, για την κυβερνηση του Κολ ηταν μια οδυνηρη υποχωρηση.

επιθεση

Το 1993 η κριση οχι μονο οξυνθηκε αλλα ξαπλωθηκε σ' ολους τους οικονομικους τομεις. Εκτος απο τη χαλυβουργια η κριση χτυπησε και τη βαρεια βιομηχανια που αποτελει την καρδια της δυτικης εξαγωγικης βιομηχανιας.

Μπροστα σ'αυτη την κατασταση οι καπιταλιστες ειναι ενωμενοι και αποφασισμενοι να κτυπησουν ακομα πιο αγρια την εργατικη ταξη.

Γι' αυτο επιδιωκουν να αποδυναμωσουν την πιο δυνατη οργανωση της, την IG METALL, η οποια με τα τρια εκατομμυρια μελη της - το πιο μαζικο συνδικατο στον κοσμο - αποτελει το μεγαλυτερο εμποδιο στα σχεδια των Γερμανων καπιταλιστων.

Για πρωτη φορα μετα απο το 1928 ο Συνδεσμος εργοδοτων της μεταλλουργιας θελει να σπασει μια συλλογικη συμβαση, αυτη του 1992 . Η συμβαση προνοει αυξηση 26% για τον Απριλη του 1993 ωστε μεχρι το επομενο χρονο οι μισθοι των μεταλλεργατων του ανατολικου τμηματος να εξισωθουν με τους αντιστοιχους του δυτικου.

Οι εργοδοτες ειναι διατεθειμενοι να πληρωσουν μονο 9% με το επιχειρημα οτι η παραγωγικοτητα στο ανατολικο τμημα ειναι κατα 30% χαμηλοτερη απο εκεινη του δυτικου τμηματος. Επιπλεον ισχυριζονται, οπως δηλωσε ο προεδρος της γερμανικης ΟΕΒ, οτι αν οι εργατες στην ανατολη επιμενουν στην εξισωση των μισθων θα χαθουν εκατο χιλιαδες θεσεις εργασιας. Οι εργοδοτες προτεινουν μια νεα συμφωνια που θα εξαιρει απο τις συλλογικες συμβασεις τις προβληματικες επιχειρησεις.

Ομως η παραβιαση της συλλογικης συμβασης απο τους εργοδοτες στοχευει σε δυο πραγματα.

Πρωτο, θελουν να διατηρησουν χαμηλους τους μισθους στο ανατολικο τμημα ωστε αργα ή γρηγορα να συμπιεσουν και τους μισθους στο δυτικο τμημα.

Δευτερο και σημαντικο, με την παραβιαση της συλλογικης συμβασης δειχνουν την αποφασιστικοτητα τους ν'ανοιξουν ενα μετωπο με το πιο δυνατο και μαζικο κομματι της εργατικης ταξης. Αν κερδισουν αυτη την μαχη τοτε η γενικη επιθεση που ετοιμαζουν στην υπολοιπη εργατικη ταξη θα ειναι λιγοτερο δυσκολη.

η εργατικη ταξη στην αντεπιθεση

Η IG METALL καλεσε αμεσως σε προειδοποιητικες απεργιες και μαζικες διαδηλωσεις εναντια στην απειλη των εργοδοτων.

Μεχρι τη δευτερη βδομαδα του Μαη 50,000 μεταλλεργατες σε εκατο εργοστασια, στην πρωην ανατολικη Γερμανια απεργουσαν.

Στο δυτικο τμημα πανω απο εικοσι χιλιαδες εργαζομενοι σε τεσσερεις αυτοκινητοβιομηχανιες κοντα στη Στουτγκαρδη κατεβηκαν σε διωρη σταση εργασιας σε συμπαρασταση. Μετα απο δυο μερες ακολουθησε διωρη σταση εργασιας 300,000 μηχανουργων σ'ολοκληρη τη Γερμανια. Στην Εσση (δυση) εγιναν πανω απο 100 διαδηλωσεις.

Οι εργοδοτες, πανικοβλητοι απο το μεγαλο κυμα συμπαραστασης στη Δυση και τρεμοντας μπροστα στην προοπτικη γενικευσης της απεργιας καταφερνουν στο Αννοβερο να βγαλουν δικαστικο διαταγμα με το οποιο καλουν την συντεχνια να ανακαλεσει αμεσως τις απεργιες συμπαραστασης.

Η εκκληση της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας προς τα μελη της απαντηθηκε με μια απεργια 20,000 εργαζομενων στο Αννοβερο.

Η αληθεια ειναι οτι απο τα μεσα της απεργιας οι εργοδοτες ηταν ετοιμοι να ερθουν σε μια συμβιβαστικη λυση. Το ιδιο ισχυει και για την ηγεσια της IG METALL, η οποια φοβοταν οτι μεσα στη διαδικασια των μαζικων και απλωμενων απεργιων ενα κομματι εργαζομενων θα ριζοσπατικοποιειτο και θα ξεφευγε απο τον ελεγχο της.

μια σημαντικη νικη

Ετσι στις 14 του Μαη η απεργια εκλεισε. Η συμφωνια που υπεγραφη μεταξυ του Συνδεσμου εργοδοτων μεταλλου και της IG METALL προνοει την παραχωρηση προς τους εργαζομενους του 26% αλλα η πληρης εξισωση αντι το 1994 θα παραταθει μεχρι το 1996. Επισης το συνδικατο δεχτηκε να προστεθει στη Συλλογικη Συμβαση ο ορος της συνδεσης των μισθολογικων αυξησεων με τα κερδη της μεταλλοβιομηχανιας.

Ωστοσο αυτη η απεργια ηταν μια μεγαλη νικη για το εργατικο κινημα στη Γερμανια.

Οι διαδηλωσεις και οι απεργιες σ'ολη την Γερμανια εκαναν για πρωτη φορα τοσο καθαρο οτι με την ενοποιηση δεν υπαρχει μονο μια ενωμενη αρχουσα ταξη αλλα και μια ενωμενη εργατικη ταξη. Η συμπαρασταση των εργαζομενων του δυτικου τμηματος προς τους απεργους του ανατολικου ηταν ενα μεγαλο πληγμα για τον Κολ που μετα την επανενωση προσπαθει να διασπασει τους εργαζομενους σε ανατολικους και δυτικους, πατωντας στο χασμα που υπαρχει μεταξυ των μισθων και του επιπεδου ζωης τους.

Για τους ανατολικογερμανους εργατες ηταν οι πρωτες επισημες απεργιες μετα απο εξηντα χρονια και απ'οτι εδειξαν δεν θα ειναι και οι τελευταιες. Μπροστα σ'αυτη την οικονομικη κριση οι εργοδοτες θα πρεπει να σκεφτουν διπλα οταν θα ξαναεπιχειρησουν επιθεση.

Μυριανθη Λοΐζου

επαναστατικος ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '93

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ

25-27 Ιουνη
Με συμμετοχη της ΟΣΕ, εκπροσωπων του ΑΚΕΛ και τ/κ συνδικαλιστων
Στη Λαϊκη Σκηνη, Πλατεια Πλατανος, Καϊμακλι

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΣΕ ΧΑΟΣ ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ο κοσμος ολοκληρος μοιαζει με ενα πραγματικο χαος. Οπου και να κοιταξει κανεις βλεπει συγκρουσεις, πολεμους, πεινα, καταστροφες και δυστυχια.

Τα ειρωνικα χαμογελα των αστων και των απολογητων του καπιταλισμου, που εβλεπαν στην καταρρευση της πρωην ΕΣΣΔ τον θριαμβο του καπιταλισμου και την κυριαρχια της αγορας εχουν μετατραπει σε γκριματσες φρικης.

Ο δυτικος καπιταλισμος, η «αγορα» δεν μπορει να προσφερει τιποτα καλυτερο απο τον σταλινικο κρατικο καπιταλισμο που ειχε η ΕΣΣΔ και οι αλλες χωρες της Ανατολικης Ευρωπης.

Προαγγελλαν μια περιοδο σταθεροτητας, ειρηνικης συνεργασιας και ευημεριας για ολο το κοσμο και το μονο που προσφεραν ηταν ενα χαος αν οχι χειροτερο εφαμιλλο αυτου που προσφεραν τα σταλινικα καθεστωτα.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΠΟΛΕΜΟΙ, ΔΥΣΤΥΧΙΑ

Η καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου της ΕΣΣΔ παρασυρε μαζι της και την ισορροπια των υπερδυναμεων, την ισορροπια του τρομου. Οσα και να λεγονται για την παντοκυριαρχια των ΗΠΑ και για τον «πλανηταρχη» Κλιτον, δεν υπαρχει πια καμια αδιαμφισβητητη υπερδυναμη στο κοσμο. Σημερα βγαινουν στο προσκηνιο μια σειρα δυναμεις που διεκδικουν ενα μεγαλητερο κομματι απο την πιττα της παγκοσμιας αγορας και ενα σημαντικοτερο ρολο στο γεωπολιτικο παιχνιδι, οπως η Γερμανια, η Ιαπωνια, ή και η ιδια η ΕΟΚ. Βγαινουν ακομα και μικροτερες δυναμεις που διεκδικουν ενα ισχυροτερο ρολο στις περιφερειες τους οπως η Ελλαδα στα Βαλκανια, η Τουρκια στη Μ. Ανατολη, το ΙΡΑΚ, η Ινδια, το Πακισταν και αλλες.

Διεκδικησεις που εχουν αναψει την φωτια του πολεμου σχεδον σε ολα τα μηκη και πλατη του πλανητη, απο το ΙΡΑΚ μεχρι την Σρι Λανκα, απο το Κουρδισταν, μεχει την Σομαλια, απο την Ινδια μεχρι την Αρμενια και το Αζερμπαιτζαν και τις αλλες δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ. Ο πολεμος στη Βοσνια κανει την Ευρωπη να ξαναζει σκηνες του 1914 και τα Βαλκανια αποδεικνυονται για αλλη μια φορα η πυριτιδαποθηκη της Ευρωπης.

Η παραμικρη αντιπαραθεση σε καθε μερος της γης κινδυνευει να μετατραπει σε συγκρουση και πολεμο με απροβλεπτες εξελιξεις. Η σταθεροτητα που επεβαλλε η «ισορροπια του τρομου», που επεβαλλαν οι υπερδυναμεις με τα πυρηνικα τους, εχει μεταραπει σημερα στο «τρομο της ασταθειας».

Εκαναν το πολεμο στο Κολπο ταχα για να επιβαλουν τη δημοκρατια στη περιοχη και να φερουν την σταθεροτητα και την ειρηνη στο κοσμο, και το μονο που εφεραν ηταν περισσοτερο πολεμο και δυστυχια. Αφησαν πισω τους εκατονταδες χιλιαδες νεκρους, γυρισαν το ΙΡΑΚ στο 19 αιωνα χωρις νερο και ρευμα, αφησαν χιλιαδες παιδια και αρρωστους να παιθανουν χωρις φαρμακα, μονο και μονο για να αποκαταστησουν το αυταρχικο - φεουδαρχικο καθεστως των Αλ Σαμπαχ στο Κουβεϊτ και να εξασφαλισουν τον ελεγχο τους στα πετρελαια της περιοχης.

Εβαλαν το χερι τους στη Γιουγκοσλαβια ταχα για να εμποδισουν την κριση και τον πολεμο, και οδηγησαν στη φρικη του Σεραγεβο και στα εθνικα ξεκαθαρισματα. Επεμβηκαν στη Σομαλια για να «αναπτερωσουν την ελπιδα» των πεινασμενων και το μονο που καταφεραν ηταν ηταν μαζι με τη πεινα να τους θεριζουν και τα πολυβολα των «σωτηρων» τους.

Η υποκρισια τους δεν περιγραφεται. Την ωρα που 27 εκατομυρια ανθρωποι στην Αφρικη αντιμετωπιζουν τον αργο θανατο απο την πεινα, αυτοι ξοδευουν 2 δισεκατομυρια δολλαρια την ημερα για στρατιωτικους εξοπλισμους. Και ομως 23 μονο εκατομυρια λιρες, οσο δηλαδη στοιχιζει ενα πολεμικο αεροπλανο Tornado, θα ηταν αρκετα για να σωσουν ολα τα πεινασμενα παιδια του Σουδαν. Η ιδια η UNISEF εκτιμα οτι 10 μολις δολλαρια τον χρονο για το καθε παιδι ειναι αρκετα να λυσουν το προβλημα της πεινας.

Οιποροι ομως και οι πηγες πλουτου στο καπιταλισμο προοριζονται για να χτιζουν, ξενοδοχεια, εργοστασια, και επιχειρησεις που φερνουν κερδη στους καπιταλιστες και οχι να ικανοποιουν τις αναγκες των ανθρωπων για τροφη, στεγη, ψυχαγωγια και ευτυχια.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Ο ομορφος κοσμος της «σταθεροτητας», της ειρηνης, και της ευημεριας που υποσχονταν οι καπιταλιστες, εχει μετατραπει σε εφιαλτη για εκατομυρια εργαζομενους σε ολο τον κοσμο. Το μονο που σημερα φαινεται να μενει σταθερο, και να «προοδευει» ειναι το χαος που η κριση του παγκοσμιου καπιταλισμου προκαλει.

Καθε χρονο οι καπιταλιστες σε ολο το κοσμο λενε, «καντε λιγο υπομονη, δεχτειτε και αυτα τα μετρα, οπου ναναι τελειωνει η κριση, ερχεται η ανακαμψη» και καθε χρονο η κριση γινεται χειροτερη. Εχει απλωθει ακομα και στους μεχρι χτες πανισχυρους και ακλονητους καπιταλισμους, της Γερμανιας και της Ιαπωνιας.

Καθε μετρο που πέρνουν για να ξεπερασουν την κριση, την χειροτερευει. Η αυξηση των επιτοκιων στην Γερμανια προκαλει την υποτιμηση των νομισματων στην Αγγλια, την Ισπανια. Αυτο με τη σειρα του προκαλει αλυσιδοτα κριση σε αλλα μερη του κοσμου ακομα και στη «μικρη μας Κυπρο» που φαινοταν σιγουρη και «απροσβλητη» απο τετοια προβληματα.

Το μονο που καταφερνουν τα μετρα των καπιταλιστων ειναι να μεγαλωνουν την ανεργια και την δυστυχια στην εργατικη ταξη σε ολο το κοσμο. Σημερα ενας «ανθρωπος των θαμνων» του Καλαχαρι που θεωρειται πρωτογονος μπορει να εξασφαλισει ενα καλητερο διαιτολογιο για να τραφει μεσα απο την ερημο, απ' οτι εκατομυρια ανθρωποι που υποφερουν απο υποσιτισμο μεσα στα «κεντρα» του πολιτισμου, στις μεγαλουπολεις της Δυσης και της Αμερικης. Σημερα ενας ανθρωπος των παγων στο Βορειο Πολο που κτιζει το σπιτι του απο κομματια παγου μπορει να εξασφαλισει ενα πιο ζεστο καταφυγιο, απο αυτο που βρισκουν εκατομυρια αστεγοι που κοιμουνται μεσα σε μεγαλα χαρτοκιβωτια ή κατω απο γεφυρες και σταθμους του μετρο, στο Παρισι το Λονδινο και τις αλλες μεγαλουπολεις της Ευρωπης και των ΗΠΑ.

Μονο μια τετοια βαρβαροτητα μπορει να προσφερει ο καπιταλισμος στη κριση του. Μια κριση που για να την ξεπερασει πρεπει να επιβαλει ακομα μεγαλητερη βαρβαροτητα και δυσυχια στην εργατικη ταξη. Οι καπιταλιστες σε καθε χωρα προσπαθουν να σωθουν απο την κριση φορτωνοντας την στους εργαζομενους. Στην μια χωρα μετα την αλλη βλεπουμε τα συστηματα υγειας, περιθαλψης, κοινωνικης ασφαλισης και προνοιας να διαλυονται. Στη Βρεττανια που φημιζονταν για την κοινωνικη προνοια και την περιθαλψη της, οι περικοπες εχουν μετατρεψει τα νοσοκομεια σε ενα χαος. Στην Ελλαδα οι περικοπες του Μητσοτακη εχουν μετατρεψει σε χαος οχι μονο τα νοσοκομεια και τις κκοινωνικες ασφαλισεις αλλα και τις συγκοινωνιες. Τα ιδια μας ετοιμαζει και ο Κληριδης εδω, με ιδιωτικοποιησεις, περικοπες και παγοποιησεις μισθων και προσληψεων στη δημοσια υπηρεσια.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Η εργατικη ταξη ομως δεν μενει απαθης μπροστα σε αυτο το χαος. Εκατομυρια εργατες σε ολο το κοσμο κινητοποιουνται για να αντισταθουν στις επιθεσεις του κεφαλαιου. Η Ευρωπη μεσα στο τελευταιο χρονο γνωρισε μαζικες και δυναμικες εργατικες κινητοποιησεις. Η Γερμανια περυσι το Μαη συγκλονιζονταν απο τις μεγαλητερες κινητοποιησεις των τελευταιων δεκαετιων, ενω ο φετεινος Μαης σημαδευτηκε απο την μεγαλη απεργια των πρωην ανατολικογερμανων μεταλλεργατων. Στην Αγγλια οι ανθρακωρυχοι αναγκασαν με τις κινητοποιησεις τους τον Μεητζορ να κανει πισω απο το αρχικο του προγραμμα για κλεισιμο των ανθρακορυχειων. Στην Ιταλια εκατομυρια εργατες κινητοποιηθηκαν εναντια στα μετρα λιτοτητας της κυβερνησης τους στη μεγαλητερη απεργια των τελευταιων χρονων. Στην Ελλαδα ο Μητσοτακης μπαινει ολοενα και σε μεγαλητερα αδιεξοδα απο την αδυναμια του να επιβαλει το σταθεροποιητικο του προγραμμα, στην εργατικη ταξη που εδω και τρια χρονια αντιστεκεται.

Αυτη ειναι μια εικονα που τα μεσα μαζικης ενημερωσης μεταφερουν απο και προς ολοκληρο το κοσμο. Απο τις ΗΠΑ με την εξεγερση του Λος Αντζελες, απο τις μεγαλες κινητοποιησεις στη Κορεα, απο την εξεγερση που ακολουθησε την δολοφονια του Κρις Χανι στη Νοτια Αφρικη, μεχρι και την Λευκωσια με το δυναμικο αντικυβερνικο συλλαλητηριο εναντια στους 62 που εκανε τον Κληριδη δυο μονο μηνες μετα την ανοδο του στην εξουσια να μην νοιωθει καθολου καλα.

Πουθενα οι καπιταλιστες, σε κανενα μερος του κοσμου δεν μπορουν να νοιωθουν ανετα και εξασφαλισμενοι. Η αρρωστια του συστηματος εχει φτασει σε επικυνδυνα ορια και αρχισε να του προκαλει αποσυνθεση.

Η ΜΠΟΧΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ

Η μποχα απο αυτη την αποσυνθεση εχει απλωθει σε ολοκληρο το κοσμο. Οι καπιταλιστες μπορστα στα αδιεξοδα τους αρχιζουν να τρωγονται μεταξυ τους.

Στην Ιταλια το ενα σκανδαλο διαδεχεται το αλλο. Τα μισα μελη της κυβερνησης ειναι στη φυλακη και οι υπολοιποι κανουν ουρα απ'εξω περιμενοντας τη σειρα τους να μπουν μεσα.

Στην Γαλλια ο πρωην πρωθυπουργος αυτοκτονα μετα την αποκαλυψη σκανδαλου στο οποιο ειναι ανακατεμενος. Στην Ελλαδα τα σκανδαλα για τις υποκλοπες διαδεχονται τα σκανδαλα για τις χαριστικες ιδιωτικοποποιησεις. Βεβαια η «πολιτικη ευαισθησια» του Μητσοτακη δεν επιτρεπει και πολλες ελπιδες οτι θα ακολουθησει το παραδειγμα του γαλλου ομολογου του.

Στην Βρεττανια ο υπουργος οικονομικων γινεται το εξιλαστηριο θυμα της αποτυχημενης πολιτικης των τορηδων.

Στην Δανια σκανδαλα, στην Ιαπωνια, σκανδαλα, παντου σκανδαλα. Ο καπιταλισμος ειναι συνωνυμος με τα σκανδαλα.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Ο εθνικισμος φαινεται να κυριαρχει στον κοσμο. Εθνικες συγκρουσεις και διαμαχες ξεσπουν σε πολλα μερη και χιλιαδες εργαζομενοι συρονται στη φρικη του πολεμου.

Μηπως αυτο επιβεβαιωνει οπως λενε οι αστοι ιδεολογοι οτι το εθνος ειναι κατι το «φυσικο», το «αιωνιο», το «δεδομενο»;

Ο Μαρξ ελεγε οτι «σε καθε κοινωνια οι κυριαρχες ιδεες ειναι οι ιδεες της αρχουσας ταξης». Ο εθνικισμος δεν ειναι κατι που το φερνει μαζι της η εργατικη ταξη ή που εχει σχεση με τα συμφεροντα της αλλα κατι ξενο που της το φορτωνει η αστικη ταξη. Η εργατικη ταξη μαζι με την εθνικη συνειδηση εχει και την δημοκρατικη συνειδηση και την ταξικη. Ποια θα επικρατει καθε φορα εξαρταται απο το επιπεδο της ταξικης παλης και απο την υπαρξη της διεθνιστικης προοπτικης. Μεσα απο αυτη τη διαδικασια, της ταξικης παλης, των απεργιων και των κινητοποιησεων της, η εργατικη ταξη ξεφορτωνεται ολα τα σκουπιδια που της κληρονομησε η αστικη ταξη και συνειδητοποιει οτι «οι εργατες δεν εχουν πατριδα».

Το μονο που επιβεβαιωνει η σημερινη εμφανιση του εθνικισμου ειναι την κριση που περνα το παγκοσμιο καπιταλιστικο συστημα και τα αδιεξοδα στα οποια οδηγει. Οι καπιταλιστες στις διαφορες χωρες παιζουν το χαρτι του εθνικισμου για να στρεψουν την εργατικη αγανακτηση που προκαλει η κριση, αλλου, στους ξενους, τους αλλοθρησκους, τους αλλοεθνεις.

Αυτα τα ζητηματα θα απασχολησουν δυο συζητησεις:

- Ο Αντιαποικιακος Αγωνας στη Κυπρο
- Επαναπροσεγγιση, ο Δρομος για την Ειρηνη

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Η καπιταλιστικη κριση σε ολοκληρο το κοσμο εχει ριξει στην ανεργια και την μιζερια εκατομμυρια εργατες. Παντου οι καπιταλιστες προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στους εργαζομενους.

Πολλοι πιστευαν οτι η «μικρη μας Κυπρος» θα εμενε εξω απο αυτη την κριση. Το «οικονομικο θαυμα» της προηγουμενης περιοδου ομως εχει ηδη δωσει την θεση του σε μια κριση που μπορει να ειναι μονο στην αρχη της αλλα τα σημαδια της ειναι πολυ ορατα. Χιλιαδες εργαζομενοι στην ενδυση, την υποδηση, τα ξενοδοχεια και αλλου εχουν χασει την δουλεια τους. Η ακριβεια ειναι ηδη ενα βασανιστικο προβλημα για τις εργατικες οικογενειες που κτυπιουνται και απο τα φορομπηχτικα μετρα της κυβερνησης.

Η εργατικη ταξη εχει δειξει οτι δεν θα κατσει αδιαμαρτυρητα, οπως εκανε το 1974, να τα δεχτει. Σε πολλες δουλειες οι εργαζομενοι εχουν εκφρασει την αντιθεση τους, οπως και οι ηγεσιες των συντεχνιων. Η μαζικοτητα και η ζωντανια που ειχε το συλλαλητηριο για τους «62», το πρωτο αντικυβερνητικο συλλαλητηριο εδω και μια δεκαετια, εδειξε οτι η εργατικη ταξη εχει την δυναμη να αντισταθει στα μετρα λιτοτητας της κυβερνησης.

Δυο συζητησεις θα σταθουν σε αυτα τα ζητηματα:

- Η Κυπρος στη Διεθνη Οικονομικη Κριση.
- Η Παλη Εναντια στα Μετρα Λιτοτητας.

AIDS ΚΑΙ Σ
ΚΑΤΑ

Οι αυτοκτονιες νεολαιων
αυξανονται. Η καθημερινη κατα
στην δουλεια, το στρατο, την
την νεολαια και την σπρωχνου
αγανακτησης και απελπισιας.

Απο τις ποιο εντονες μορφε
καταπιεση. Μια καταπιεση δε
αναγκες της αρχουσας ταξη
οικογενειας.

Απο τα πιο τραγικα αποτε
σεξουαλικης καταπιεσης και τω
ειναι η μετατροπη του AIDS,
αντιμετωπισθει, σε επιδημια, σ
νοτια Ασια, ανακοινωνει ο ΟΗ

Η αρχουσα ταξη εχει την α
θεομηνια που η ιδια προκαλεσ
καταπιεση των νεων, και να
εναντιων των ομοφυλοφιλω
περιπτωση να παρουσιασει τα

Οπου και να κοιταξεις απο παντου αναδυεται η μποχα ενος βρωμικου συστηματος που βρισκεται σε αποσυνθεση. Μια μποχα που τρεφει και δυναμωνει τα φασιστικα σκουλικια που ξαναβγαινουν απο τους υπονομους της ιστοριας και απειλουν την ανθρωποτητα με νεα ολοκαυτωματα. Μια απειλη που στην Ευρωπη εχει παρει διαστασεις με τις επιθεσεις και τους εμπρησμους σε ξενωνες μεταναστων. Τα εκλογικα ποσοστα των φασιστων μεγαλωνουν, οπως στη Γαλλια και Γερμανια. Οι καπιταλιστικες κυβερνησεις που στρεφονται στον εθνικισμο και τον ρατσιμο για να εκτονωσουν την εργατικη αγανακτηση, τους ανοιγουν διαπλατα τον δρομο.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ Η ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ

Ενα συστημα που βρισκεται σε αποσυνθεση, που η μποχα του δηλητηριαζει την ζωη εκατομμυριων ανθρωπων δεν πρεπει να μενει για πολυ στην επιφανεια γιατι τοτε μπορει να μας προκαλεσει ασφυξια. Η θεση του ειναι κατω απο την γη.

Αυτο τον ιστορικο ρολο, του νεκροθαφτη του καπιταλισμου, ειναι που εχει να παιξει η εργατικη ταξη. Ενα ρολο που καθοριζεται απο την συλλογικη της δυναμη, την θεση της μεσα στη παραγωγη και την δυνατοτητα οργανωσης της. Ειναι η ταξη που οχι μονο εχει την δυναμη να γκρεμισει αυτο το βρωμικο συστημα της εκμεταλευσης, της καταπιεσης και των πολεμων, αλλα εχει και την δυνατοτητα στη θεση του να χτισει ενα αλλο, συστημα, τον σοσιαλισμο.

Ενα συστημα που να στηριζεται στο συλλογικο ελεγχο της οικονομιας και της παραγωγης απο τους ιδιους τους παραγωγους, που θα εχει σαν στοχο τις αναγκες των ανθρωπων και οχι το κερδος και τον αντγωνισμο. Που θα εχει μια πολυ διαφορετικη οργανωση της κοινωνιας, στηριγμενη στην αυτοδιαχειρηση και την αμεση δημοκρατια, των αμεσα εκλεγμενων και αμεσα ανακλητων αντιπροσωπων. Που θα απελευθερωσει πραγματια ολους τους καταπιεσμενους, και θα δωσει τελος σε ολες τις διακρισεις που στηριζονται στην εθνοτητα, το φυλο, το χρωμα, την σωματικη ικανοτητα, την αρτιμελεια και οτιδηποτε το «διαφορετικο».

Για να εκπληρωσει αποτελεσματικα αυτο το ρολο η εργατικη ταξη χρειαζεται και τα καταλληλα οπλα. Χρειαζεται τις επαναστατικες ιδεες. Τις ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου, τις μονες ιδεες που μπορουν να εξηγησουν αυτα που γινονται σημερα στο κοσμο, την κριση, τους πολεμους, την δυστυχια. Τις μονες ιδεες που αντεξαν στο χρονο και στα γεγονοτα την ωρα που οι αστοι αλλα και ρεφορμιστες ιδεολογοι σηκωναν απορημενοι τα χερια ψηλα. Τις μονες ιδεες που μπορουν να δωσουν και την πραγματικη διεξοδο απο αυτη την βαρβαροτητα - την αυθεντικη εργατικη εξουσια, τον σοσιαλισμο απο τα κατω.

Το τριημερο «Επαναστατικος Μαρξισμος '93» που οργανωνει η Εργατικη Δημοκρατια, ειναι μια προσκληση προς τους αγωνιστες της αριστερας να συζητησουμε αυτες τις ιδεες. Ειναι μια προσκληση στους αγωνιστες εργατες και τους νεολαιους που θελουν σημερα να δωσουν την κοντρα με την κυβερνηση Κληριδη, την κυβερνηση της λιτοτητας, της ανεργιας και του σωβινισμου. Που θελουν να παλεψουν εναντια στη δεξια για τον σοσιαλισμο.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
6:00-7:30	**ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ** *Δημητρα Χριστοδουλου*
8:00-10:00	**ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ** *Αγγελος Νικολαου και εισηγητης απο το ΑΚΕΛ*
ΣΑΒΒΑΤΟ	
4:00-5:30	**AIDS ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ** *Τζενη Αλβανου*
6:00-7:30	**Ο ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ** *Ντινος Αγιομαμιτης*
8:00-10:00	**Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ** *Εισηγητης απο την ΟΣΕ*
ΚΥΡΙΑΚΗ	
10:00-11:30	**Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ** *Αγγελος Νικολαου*
12:00-1:30	**ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ;** *Αγγελικη Μιχαηλ*
ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
2:30-4:00	**ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΕΣΣΔ** *Πετρος Μιχαηλ*
4:30-6:00	**ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ** *Νικος Αγιομαμιτης και εισηγητης απο το ΑΚΕΛ*
6:30-8:00	**Η ΕΟΚ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΑΑΣΤΡΙΧΤ** *Δαφνος Οικονομου*
8:30-10:00	*κλεισιμο του τριημερου* **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ** *ΟΣΕ και ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*

Στον χωρο του τριημερου θα λειτουργει μαρξιστικο βιβλιοπωλειο με εκδοσεις της Εργατικης Δημοκρατιας και αλλα μαρξιστικα βιβλια. Θα λειτουργει μπαρ με σαντουϊτς και ποτα. Την Κυριακη στο μεσημεριανο διαλειμα θα υπαρχει ζεστο φαϊ

...ΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ...ΠΙΕΣΗ

...της εργατικης ταξης ολοενα ...πιεση, ανασφαλεια, αλλοτριωση, ...οικογενεια, οδηγουν σε αδιεξοδα ... σε ολων των ειδων τις εκρηξεις

...ς καταπιεσης ειναι η σεξουαλικη ...ενη με τον καπιταλισμο και τις ...ς για διατηρηση της εργατικης

...εσματα του καπιταλισμου, της ...οικονομικων του προτεραιοτητων, ...πο αρρωστεια που μπορουσε να ... θεομηνια. Ενας στους τρεις στην ..., ειναι φορεας του AIDS!

...αιδεια να χρησιμοποιει αυτη την ..., για να αυξησει την σεξουαλικη ...χειροτερεψει τις προκαταληψεις ... Προσπαθει και σε αυτη την ...θυματα σαν ενοχους.

Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Αντι για την δικαιη και ειρηνικη «Νεα Διεθνη Ταξη» που υποσχονταν οι αστοι και ρεφορμιστες πριν λιγα μολις χρονια, με το τελος του ψυχρου πολεμου, βλεπουμε ενα φουντωμα του ιμπεριαλισμου, και των στρατιωτικων του επεμβασεων. Ο κοσμος εγινε οχι λιγοτερο, αλλα περισσοτερο επικινδυνος.

Ο πολεμος εχει μεταφερθει τωρα στην καρδια της Ευρωπης. Οι διαφοροι τοπικοι υποιμπεριαλιστες, οπως η Ελλαδα και η Τουρκια, αυξανουν τη στρατιωτικη τους ετοιμοτητα και διεκδικουν ενα μεγαλυτερο ρολο στην περιοχη. Οι ιμπεριαλιστες της ΕΟΚ με τα διαφορα σχεδια τους ριχνουν λαδι στην φωτια του πολεμου και των εθνικων ξεκαθαρισματων.

Αυτη ειναι η ΕΟΚ στην οποια θελουν να μπουν οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες. Την ΕΟΚ του ρατσισμου, της ανεργιας, της λιτοτητας στο εσωτερικο και του πολεμου στο εξωτερικο. Αυτες ειναι οι νεες πραγματικοτητες πανω στις οποιες χτιζεται το Μααστριχτ.

Υπαρχει τιποτα σε ολα αυτα που να δικαιολογει την υποστηριξη της απο την αριστερα;

Δυο συζητησεις θα ασχοληθουν με αυτα τα θεματα:

- Η Κριση στα Βαλκανια
- Η ΕΟΚ μετα το Μααστριχτ

Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Η καταρρευση του «Υπαρχτου Σοσιαλισμου» εχει κανει πολλους αγωνιστες της αριστερας να χασουν την αυτοπεποιθηση και την εμπιστοσυνη τους στις σοσιαλιστικες ιδεες.

Ηταν σοσιαλιστικη η ΕΣΣΔ; Γιατι καταρρευσε; Ετσι θα ειναι ο σοσιαλισμος; Αξιζαν το κοπο οι εξεγερσεις σε αυτες τις χωρες αφου τωρα η κατασταση ειναι χειροτερη απο πριν;

Ερωτηματα στα οποια η ηγεσια των ρεφορμιστικων κομματων δεν μπορει να δωσει μια αξιοπιστη απαντηση και δινει τα περιθωρια στους απολογητες του καπιταλισμου να αναπτυσσουν θεωριες για την «φυση του ανθρωπου» ο οποιος ειναι απληστος και αρχομανης, και δεν μπορει να αλλαξει.

Σημερα που η κριση του παγκοσμιου καπιταλιστικου συστηματος εχει ξαναφερει τους πολεμους στην καρδια του δυτικου καπιταλισμου, και εχει ανοιξει τους υπονομους για να βγουν εξω οι φασιστες, αυτα τα ερωτηματα αποχτουν μια αμεση επικαιροτητα.

Με αυτα θα ασχοληθουν τεσσερεις συζητησεις:

- Η Κριση στη Ρωσια και η Θεωρια του Κρατικου Καπιταλισμου.
- Ειναι η Ανθρωπινη Φυση Εμποδιο για τον Σοσιαλισμο;
- Η Παλη Εναντια στο Φασισμο.
- Σοσιαλισμος ή Βαρβαροτητα.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Με την πρωτη κριση στην βιομηχανια ενδυσης και υποδυσης το πρωτο μετρο που ζητησαν οι συντεχνιες ηταν την αμεση αναστολη της εξετασης αδειων για εισαγωγη ξενων εργατων στις βιομηχανιες αυτες. Οι συντεχνιες αντι να στραφουν εναντια στον πραγματικο φταικτη για την κριση και τις απολυσεις που ειναι η απληστια των εργοδοτων, κτυπουν το πιο αδυναμο κομματι της εργατικης ταξης, τους ξενους εργατες.

Οι ξενοι εργατες στη βιομηχανια ενδυσης δεν ξεπερνουν τους 500 ενω οι απολυμενοι ξεπερασαν τους 2.000 χιλιάδες. Και ολοι να απολυθουν οι εργοδοτες δεν προκειται να σταματησουν τις απολυσεις και τα κλεισιματα των εργοστασιων. Αυτα οφειλονται στην παγκοσμια οικονιμικη κριση και το αδιακοπο κυνηγι του κερδους απο τους καπιταλιστες. Πολλοι απο αυτους μαλιστα κυρησσουν και ψευτικες πτωχευσεις, κλεινουν τα εργοστασια, απολυουν τους εργαζομενους τους και μετα ξανανοιγουν με αλλο ονομα και περνουν πισω τους εργατες με χαμηλοτερο μεροκαματο. Αντι να δουν αυτα οι συντεχνιες ριχνουν το φταιξιμο στους ξενους εργατες και παιζουν το χαρτι του ρατσιμου που εξυπηρετα μονο τους εργοδοτες.

ρατσισμος απο τα πανω

Αυτη η σταση των συντεχνιων απεναντι στους ξενους εργατες δεν ξεκινησε τωρα με την κριση σε καποιους κλαδους αλλα απο παλιοτερα. Καθε φορα που υπηρχε συγκρουση με τους εργοδοτες ενα απο τα μετρα με τα οποια τους απειλουσαν ηταν οτι θα παρουν μετρα εναντια στην εισαγωγη ξενων εργατων.

Προσφατα ομως εγινε μια συζητηση στην κοινοβουλευτικη επιτροπη εργασιας στην βουλη με θεμα: "η ανεξελεγκτη παρουσια ξενων εργατων στην Κυπρο και τα προβληματα που δημιουργουνται απο την ελλειψη σχετικου νομικου πλαισιου που να ρυθμιζει την παρουσια τους στην χωρα μας". Στη συζητηση ολοι οι βουλευτες αναμασουσαν ξανα και ξανα τα γνωστα ρατσιστικα επιχειρηματα οτι "υπαρχουν πολλοι ανεργοι ελληνοκυπριοι και οι ξενοι κλεβουν τις δουλειες τους, οτι ριχνουν τα μεροκαματα, οτι το ξενο συναλλαγμα που εξαγεται, λογω εργοδοτησης ξενων, ειναι μεγαλο. Ακουστηκαν και πιο αντιδραστικα οτι ταχα δημιουργουν κοινωνικα προβληματα, διαλυουν γαμους, αυξηση της εκληματικοτητας κλπ.

Ολα αυτα βεβαια εχουν ανοιξει το δρομο στα τσακαλια της αστυνομιας να κανουν καθημερινα προγκρομ σε σπιτια που μενουν ξενοι εργατες, και να τους στελνουν κατευθειαν στο αεροδρομιο για αμεση απελαση. Το Τμημα Αλλοδαπων και Μεταναστευσης απαγορευει καθημερινα, την εισοδο στην Κυπρο 200-300 αλλοδαπων, ειτε γιατι δεν εχουν αδεια εργασιας ειτε "για λογους ασφαλειας και παρεμποδισης της εγκληματικοτητας".

Κι ομως προσφατα ο αρχιφασιστας και εκληματιας Λεπεν περνουσε τις διακοπες του στην Αγια Ναπα χωρις κανεις να τον ενοχλησει, εχοντας μαλιστα και επαφες με διαφορα γνωστα προσωπα οπως ο δεξιος δημαρχος του Παραλιμνιου Βλιτης. Οι εφημεριδες δεν εγραψαν τιποτα, παρα μονο οταν εφυγε, δινοντας του ετσι προστασια οχι φυσικα απο το Τμημα Αλλοδαπων αλλα απο καποιους αντιρατσιστες που θα ηθελαν να του ριξουν ντοματες.

ερχονται για ενα πιατο φαι

Οι ξενοι εργατες δεν ερχονται στην Κυπρο για διακοπες αλλα για ενα πιατο φαι, για να επιβιωσουν απο την μιζερια, την πεινα, τον πολεμο, που οι "πολιτισμενοι" ευρωπαιοι οδηγησαν τις χωρες τους. Οι χωροι που ζουν ειναι τις πιο πολλες φορες παλιοπαραγγες οπου ζουν πολλε φορες και 10 -15 ατομα μαζι στο ιδιο δωματιο. Οι ωρες εργασιας ειναι σχεδον 24 ωρες το 24ωρο. Οι μισθοι εξευτελιστικοι, απο 7 εως 8 λιρες την μερα.

Η μετακινηση πληθυσμων δεν ειναι ενα σημερινο φαινομενο. Η ανισομερη αναπτυξη του καπιταλιστικου συστηματος οδηγησε πολλες φορες τους ανθρωπους στην μετακινηση προς τις χωρες που ειχαν τον πλουτο για να βρουν τροφη και καλυτερη ζωη. Οι ιδιοι οι Κυπριοι την δεκαετια '50 -'60 αλλα και πιο προσφατα μετα τον πολεμο του '74 μεταναστευαν κατα χιλιαδες για μια καλυτερη ζωη. Η μεταναστευση απο μονη της δεν δημιουργα τον ρατσισμο. Η ρατσιστικη σοφιστεια του βουλευτη της ΕΔΕΚ Χ"Δημητριου οτι στην Ευρωπη εμφανιστηκαν ρατσιστικα φαινομενα λογω της ανεξελεκτης μεχρι τωρα μεταναστεσης, που οδηγει στο συμπερασμα οτι αρα αν κλεισουμε τα συνορα θα μεινει εξω ο ρατσισμος, τους μονους που δικαιωνει ειναι τους φασιστες.

οχι στους ρατσιστικους νομους

Οι αυστηροτερες νομοθεσιες και περιορισμοι στην εισοδο ξενων εργατων, καλιεργουν τον ρατσισμο και δυναμωνουν τους επιδοξους φασιστες.

Μεχρι τωρα η μαζα των εργαζομενων εδειξε οτι δεν πυθεται και πολυ απο τα ρατσιστικα κυρηγματα των βουλευτων και των συντεχνιακων ηγετων που παρουσιαζουν τους ξενους εργατες σαν τους υπευθυνους της κρισης. Πολες φορες συμπαρασταθηκαν σε ξενους και τους υπερασπιζονται οταν δεχονται τις επιθεσεις των εργοδοτων και τους εξευτελιστικους ορους εργοδοτησης.

Αν οι συντεχνιες θελουν να προστατευσουν τους εργαζομενους απο την εκμεταλευση, τις απολυσεις και την πτωση των μεροκαματων πρεπει να στεψουν την παλη των εργατων προς τους πραγμτικους υπευθυνους. Τους καπιταλιστες και το συστημα τους που δημιουργει τις κρισεις, τους πολεμους, την ανεργια και την εξαθλιωση. Δεν πρεπει να δεχονται καμια θυσια για χαρη των εργοδοτων και της σωτηριας των επιχειρησεων τους. Η τυχη των εργατων δεν μπορει να δενεται με την τυχη των καπιταλιστων και του συστηματος τους. Αντιθετα ειναι δεμενη με την ανατροπη αυτου του συστηματος. Για να γινει κατι τετοιο ομως πρεπει πρωτα η εργατικη ταξη, η μονη δυναμη που μπορει να ανατρεψει αυτο το συστημα να ξεφορτωθει τον ρατσιμο, τον εθνικισμο και ολα τα αλλα σκουπιδια που της φορτωνουν οι καπιταλιστες για να την κρατουν διασπασμενη.

Τα κλειστα συνορα, τα πογκρομ της αστυνομιας, οι απελασεις, δεν ειναι προστασια για την εργατικη ταξη αλλα αδυνατισμα της συλλογικης δυναμης και της ενοτητας της εργατικης ταξης

Οι Γερμανοι εργαζομενοι που αποκλεισαν την Βουλη της Βοννης, την ωρα που συζητουσε αλλαγη της νομοθεσιας «περι παροχης ασυλου» στους μεταναστες, που στη πραγματικοτητα καταργουσε αυτο το δικαιωμα, και αναγκασαν τους βουλευτες να πανε με ελικοπτερα και βαρκες για να ψηφισουν δειχνουν το δρομο για να παλεψουμε το ρατσισμο.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Το παρακατω ψηφισμα εγκριθηκε ομοφωνα απο τη Γενικη Συνελευση των ωρομισθιων κυβερνητικων εργατων του νοσοκομειου Μακαριου. Το ψηφισμα δειχνει αναγλυφα ποια ειναι η διαθεση μεσα στους εργατες και τις εργατριες. Ακομα δειχνει πως στο Μακαρειο η προσπαθεια της κυβερνησης να χρησιμοποιησει την επαναπροσληψη των 62 πραξικοπηματιων για να διασπασει τους εργαζομενους σε αριστερους και δεξιους και να περασει μετα ευκολοτερα την οικονομικη της επιθεση, επεσε στο κενο: Απο τα 70 ατομα που συμμετειχαν στην συνελευση, σχεδον οι μισοι ηταν μελη της ΣΕΚ, που μεχρι πριν λιγες μερες συγκρουονταν με τους αριστερους συναδελφους τους για τους 62.

Καθε φορα που σαν εργαζομενοι υποβαλλουμε αιτηματα για συλλογικες συμβασεις, κυβερνηση και συντεχνιες μας ζητουν να παιρνουμε υποψη την λεγομενη εθνικη οικονομια.

Ετσι αρχες του '93 οι συντεχνιες θεωρησαν μεγαλη νικη το οτι πηραμε μονο 3,5% αυξηση στους μισθους μας μαζι με το γεγονος οτι "κερδησαμε" υποτιθεται την πρωτη μερα της αδειας ασθενειας που τωρα εχει ανασταλει για τρεις μηνες.

Με τα τελευταια φορολογικα μετρα της κυβερνησης, αυξηθηκαν τα τσιγαρα, η βενζινη, τον αλλο μηνα θ'αυξηθει ο ΦΠΑ στα 8% και προκειται ν'αυξησουν και την εισφορα για την αμυνα.

Με λιγα λογια βλεπουμε οτι η αυξηση που πηραμε, οχι μονο εχει εξανεμιστει αλλα προκειται να χωσουν το χερι βαθεια στην τσεπη μας.

Αν δεχτουμε τωρα αυτα τα μετρα λιτοτητας, ειναι σιγουρο οτι θ'ακολουθησουν κι αλλα.

Ειναι γνωστο πως κυβερνηση και εργοδοτες προσπαθουν να βαλουν χερι και στην ΑΤΑ ειτε καταργωντας την, ειτε πετσοκοβοντας την, με τετοιο τροπο ωστε ν'αχρηστευτει στην ουσια ο τιμαριθμος. Μιλουν ακομα για απελευθερωση των επιτοκιων, για περικοπες και αλλα. Στο χερι μας ειναι να τους κοψουμε την ορεξη.

Οι εργαζομενοι δεν εχουν καμμια ευθυνη για τα ελλειμματα που συνεχως επικαλουνται κυβερνηση και εργοδοτες.

Ζητουμε να πληρωσουν αυτοι που θησαυριζουν πανω στην πλατη μας, Να σταματησουν οι επιδοτησεις εκατομμυριων λιρων στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους. Να σταματησουν οι φοροαπαλλαγες που παιρνουν με σκοπο να μεγαλωνουν τα κερδη τους ενω την ιδια στιγμη φορτωνουν στην πλατη των εργαζομενων τα βαρη νεων φορολογιων ριχνοντας ταυτοχρονα στην ανεργια χιλιαδες αλλους.

Εμεις οι κυβερνητικοι εργατες και εργατριες που εργαζομαστε στο Μακαρειο Νοσοκομειο διαμαρτυρομαστε εντονα για τα νεα φορολογικα μετρα που κτυπουν το βιοτικο μας επιπεδο και απαιτουμε απο τις ηγεσιες των συντεχνιων ΣΕΚ, ΠΕΟ και ΔΕΟΚ ν'απαντησουν δυναμικα εναντια στα μετρα αυτα με τη δικια μας καθολικη υποστηριξη.

Γενικη Συνελευση Κυβερνητικων Εργατων ΝΑΜ ΙΙΙ

19 Μαη 1993

Ο ΑΡΧΙΦΑΣΙΣΤΑΣ ΛΕΠΕΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ο γαλλος αρχιφασιστας Ζαν Μαρι Λεπεν περασε «ιγκογκνιτο» μια βδομαδα με την συζυγο του στο ξενοδοχειο Capo Bay στον Πρωταρα, απο οπου ξεκουμπηστηκε στις 11 Μαη.

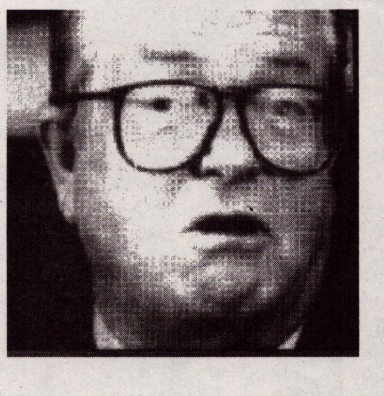

Προφανως το «ιγκογκνιτο» δεν συμπεριλαμβανε τους δημοσιογραφους του περιοδικου «Το Περιοδικο», που στο τευχος της 15 Μαη ειχε αφιερωμενη στο γεγονος μια ολοκληρη σελιδα με τιτλο «Οι διακοπες του Λεπεν στον Πρωταρα». Ηταν ενα κουτοπονηρο λιβανισμα του φασιστα απο πανω ως κατω: Ο Λεπεν ηταν «ευγενεστατος και προσιτος σε ολους», «επινε παντα κυπριακα κρασια», η συζυγος του, που ηταν «ελληνικης καταγωγης» χορεψε και «χασαποσερβικο», και αλλα παρομοια.

Το αρθρο ηταν μια καθαρη προσπαθεια εξανθρωπισμου αυτης της νυφιτσας που περιεγραψε σαν «λεπτομερεια της ιστοριας» το χιτλερικο Ολοκαυτωμα, οπως ειναι γνωστη η σφαγη στα εφιαλτικα στρατοπεδα συγκεντρωσης εξι εκατομυριων Εβραιων, δυομιση εκατομυριων Πολονων, μισου εκατομυριου τσιγανων, μισου εκατομυριου ρωσων αιχμαλωτων πολεμου, εκατο χιλιαδων «κατωτερων» πνευματικα και σωματικα αναπηρων, δεκαδων χιλιαδων σοσιαλιστων, κομμουνιστων, ομοφυλοφιλων και αλλων «αρρωστημενων στοιχειων».

Αλλα το «Περιοδικο» δεν περιοριστηκε στο λιβανισμα. Μας πληροφορουσε ακομα οτι ο Λεπεν:

«ειχε και συναντηση με τον Δημαρχο Παραλιμνιου κ. Βλιττη, για μια περιπου ωρα. Οπως μας ανεφεραν εγκυρες πηγες, συζητησαν θεματα κοινου ενδιαφεροντος.... ο κ. Βλιττης καλεσε το Γαλλο βουλευτη να ερθει για δευτερη φορα στην Κυπρο οταν το Παραλιμνι διδυμοποιηθει με την πολη της Κυανης Ακτης Μπορν Λεμι Μοζα»

ΕΥΡΩΝΑΖΙΣΤΗΣ

Την προεκλογικη περιοδο ο Κληριδης δεν εχανε ευκαιρια να μας θυμισει την αντιφασιστικη του δραση στην διαρκεια του Β' Παγκοσμιου Πολεμου. Ομως ο ανθρωπος με τον οποιο ο συναγερμικος Βλιττης οχι μονο εχει «κοινα ενδιαφεροντα» αλλα προσκαλει και επισημα στην Κυπρο ειναι αυτη την στιγμη ο κορυφαιος ευρωναζιστης: στα φοιτητικα του χρονια συνεργαστηκε στην διαρκεια της ναζιστικης κατοχης με την φιλογερμανικη ψευτοκυβερνηση του Βισυ. Το 1968 καταδικαστηκε επειδη προωθουσε ηχογραφησεις ομιλιων του Χιτλερ και ναζιστικων τραγουδιων. Σημερα ειναι αυτος που εμπνεει αναμεσα σε αλλα και τους εμπρησμους των τουρκικων σπιτιων στην Γερμανια (η συνεισφορα του Βλιττη στα «μετρα οικοδομησης εμπιστοσυνης» ειναι τεραστια). Απο την αλλη, ο ιδιος ο Βλιττης ειναι ο συναγερμικος δημαρχος της πιο φιλοσυναγερμικης περιοχης του νησιου, η δε Κυανη Ακτη στην οποια βρισκεται η Bormes Les Mimosas (αυτο ειναι το πραγματικο ονομα, το «Περιοδικο» το εγραψε λαθος) με την οποια θα διδυμοποιηθει το Παραλιμνι, ειναι η περιοχη που ο Λεπεν διαλεξε για να χτισει την πολιτικη βαση του.

Οι «διακοπες του Λεπεν στον Πρωταρα» ειναι μια στημενη προσπαθεια να πλασαριστει ο γνωστοτερος συγχρονος ευρωφασιστας στους ελληνοκυπριους, και γενικοτερα να ανοιξει τον δρομο για την ανοιχτη εμφανιση της φασιστικης πολιτικης στην νοτια Κυπρο. Ειναι ενα ακομα σκαλι μετα τους αγκυλωτους σταυρους και τα ναζιστικα συνθηματα που εμφανιζονται στα γηπεδα, τα σχολεια και τους τοιχους.

Αυτη την φορα ο Λεπεν ηρθε «ιγκογκνιτο». Δεν πρεπει να αμφιβαλλουμε οτι στοχος αυτων των κυριων ειναι την επομενη φορα να ερθει φανερα. Αν γινει αυτο, αν ερθει στην διδυμοποιηση του Παραλιμνιου, πρεπει να βρει μπροστα του οσο γινεται περισσοτερους αντιφασιστες ετοιμους να διαδηλωσουν στον Βλιττη και σ' αυτον οτι ο ιδιος και ο φασισμος ειναι ανεπιθυμητοι στην Κυπρο.

Αγγελος Νικολαου

συνεντευξη με ελληνα συνδικαλιστη της ΔΕΗ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πριν καλα καλα κατσει στην εξουσια η κυβερνηση Κληριδη θελει να εφαρμοσει ενα «προγραμμα φιλελευθεροποιησης των επιχειρησεων». Σε απλη γλωσσα αυτο σημαινει οτι ετοιμαζεται να ξεπουλησει στους ιδιωτες επιχειρηματιες δημοσιες και ημικρατικες επιχειρησεις. Ο υπουργος Συγκοινωνιων δηλωσε οτι με την «δημιουργια συνθηκων ανταγωνισμου θα πρεπει να δοθουν στον ιδιωτικο τομεα εκεινες οι δραστηριοτητες που συνεχιζουν να κοστιζουν στο δημοσιο περισσοτερα αν παραμεινουν σαν δημοσια δραστηριοτητα».

Ηδη συζητιεται η ιδιωτικοποιηση των Κυπριακων Αερογραμμων, υπηρεσιων της ΣΥΤΑ, των Δημοσιων Εργων και της Ηλεκτρομηχανολογικης Υπηρεσιας.

Την ιδια πολιτικη ακολουθησαν και αλλες συντηρητικες κυβερνησεις οταν πηραν την εξουσια σε αλλες χωρες, οπως η Θατσερ στην Αγγλια και ο Μητσοτακη στην Ελλαδα. Γι' αυτο ειναι σημαντικο να δουμε τι αποτελεσματα ειχε αυτη η πολιτικη στους εργαζομενους και πως αντισταθηκαν σε αυτες.

Στα πλαισια του Μαρξισμου '93 που οργανωσε η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα, εγινε συζητηση με θεμα "Οι ιδιοτικοποιησεις". Σ'αυτην συμμετειχε και ο Προεδρος της ΕΤΕ - ΔΕΗ, (Ενωση Τεχνικων Ελλαδας της αντιστοιχης με μας Αρχης Ηλεκτρισμου), Γ. Τσιβγουλης. Η ΕΤΕ - ΔΕΗ, εχει 11.500 μελη και ειναι σημερα στην πρωτη γραμμη του αγωνα εναντια στις ιδιωτικοποιησεις του Μητσοτακη. Εκμεταλευτηκαμε την ευκαιρια για να μιλησουμε μαζι του σχετικα με αυτη τους την εμπειρια.

Ε.Δ. Γιατι η Ελληνικη κυβερνηση προχωραει σε ιδιωτικοποιησεις;

Γ.Τ. Η οικονομικη πολιτικη που η ιδια η κυβερνηση εχει χαραξει κατω απο τις νεοφιλελευθερες επιλογες της οδηγηθηκε σε αδιεξοδο. Μετα την αποτυχια τους να πουλησουν τις προβληματικες επιχηρησεις, που οι ιδιοι ειχαν δημιουργησει, δηλαδη το ιδιωτικο κεφαλαιο, επεβαλαν εισπρακτικα μετρα. Επιβαλανε εισφορες στα φαρμακα, στα νοσηλεια ενω ειχαμε μειωσεις μισθων και συνταξεων και για τρια συνεχη χρονια μηδενικη εισοδηματικη πολιτικη. Δηλαδη καμια αυξηση για τους εργαζομενους για να κλεισουν την μεγαλη τρυπα των ελλειματων. Τελικα αποφασισαν οτι δεν εχουν αλλη επιλογη, απο του να προχωρησουν στο ξεπουλημα των δημοσιων επιχηρησεων των ΔΕΚΟ, των επιχειρησεων Κοινης Ωφελειας. Δηλαδη μιλαω για τον ΟΤΕ, την ΔΕΗ, τα Ελληνικα Ταχυδρομεια, τα ελληνικα Διυλιστηρια, για ολες τις δημοσιες επιχηρησεις.

Οι εργαζομενοι αντεληφθηκαν αυτη την προθεση και παλευουν καθημερινα προκειμενου να πεισουν οτι οι επιπτωσεις του περασματος αυτων των επιχηρησεων σε ιδιωτικα χερια θα φερουν τεραστια δεινα πρωτα και κυρια στους ιδιους τους καταναλωτες. Υπαρχει το παραδειγμα απο την Αγγλια που η Θατσερ ειχε ιδιωτικοποιησει την ηλεκτρικη ενεργεια και καλεστηκε ο Αγγλικος λαος να πληρωσει για την κιλοβατωρα τριπλασιο και τετραπλασιο τιμημα, ενω παραλληλα δημιουργηθηκε και τεραστια ανεργια.

Οι ιδιωτικοποιησεις αλλοιωσαν ουσιαστικα και τις εργασιακες σχεσεις που δεν διεπονται πια απο συλλογικες συμβασεις αλλα μεμονωμενα ο καθε εργοδοτης αντιμετωπιζει τα εργασιακα θεματα κατα το δοκουν, οπως τον βολευει.

Η καταστροφικη αυτη επιλογη της κυβερνησης καταφεραμε τουλαχιστο στο χωρο της ΔΕΗ, να αντιμετωπιστει.

Ε.Δ. Ποιες αλλες επιπτωσεις ειχε για τους εργαζομενους αυτη η προσπαθεια ιδιωτικοποιησης της ΔΕΗ;

Γ.Τ. Το προσωπικο της ΔΕΗ το 1989 ηταν 32.000 ενω σημερα ειναι 27.000 δηλαδη εχουμε μια σημαντικη συρρικνωση του προσωπικου και αυξηση της ανεργιας. Εχουμε μια εκχωρηση υπηρεσιων της Δημοσιας Επιχειρησης Ηλεκτρισμου σε ιδιωτες. Επισης ειχαμε την αλωση των εργασιακων σχεσεων και την μη υπογραφη συλλογικων συμβασεων επι δυο συνεχη χρονια. Ειχαμε την διαλυση των ασφαλιστικων μας δικαιωματων και την επιβαρυνση των συνθηκων υγιεινης και ασφαλειας στους χωρους δουλειας. Εχουμε τον αυταρχισμο, αφου καταστρατηγουνται τα δικαιωματα μας με νομους αντεργατικους, που εχει κανει αυτη η κυβερνηση. Ακομα και αυτο το συνταγματικο δικαιωμα της απεργιας απειλειται και μετα απο καθε αγωνα υπαρχουνε απολυμενοι συναδελφοι μας.

Ε.Δ.: Πως αντιμετωπιζετε αυτη την επιθεση;

Γ.Τ.: Κατω απ'αυτες τις συνθηκες, οικονομικης εξαθλιωσης στην οποια εχουν οδηγηθει οχι μονο οι εργαζομενοι στην ΔΕΗ, αλλα και ολοι οι εργαζομενοι δεν υπαρχει αλλη διεξοδος απο τον αγωνα. Μπροστα στις συγκεκριμενες επιλογες της κυβερνησης εμεις σαν εργαζομενοι στην ΔΕΗ και αλλου προσπαθησαμε να συντονισουμε τον αγωνα μας μαζι με ολους τους αλλους εργαζομενους, των υπολοιπων δημοσιων επιχειρησεων και των επιχειρησεων Κοινης Ωφελειας και να αντιπαλεψουμε αυτη τη συγκεκριμενη πολιτικη της κυβερνησης. Να ενωσουμε την φωνη μας, ουτως ωστε να πεισουμε και τον τελευταιο Ελληνα καταναλωτη, αλλα και τον τελευταιο εργαζομενο, ειτε της Κοινης Ωφελειας, ειτε του ιδιωτικου τομεα οτι αυτη η επιλογη ειναι καταστροφικη και οτι δεν να επιτρεψουμε στην κυβερνηση να προχωρησει στην ιδιωτικοποιηση αυτων των επιχειρησεων.

Μεχρι τωρα οι κινητοποιησεις μας σημειωσαν τεραστια επιτυχια και αναγκασαν την κυβερνηση να υποχωρησει οπως στην περιπτωση της πωλησης του Λαυριου. Τωρα εχουμε εξαγγειλει μια σειρα απο κινητοποιησεις οπως ειναι απο τις 24 εως τις 27 καθημερινη 6ωρη καθιστικη απεργια των 30 απολυμενων της ΔΕΗ μαζι με τους συνδικαλιστες της Αττικης και τις 27 3ωρη Παναττικη σταση εργασιας και συναυλια στην πλατεια Λαυριου στην οποια συμμετεχουν γνωστοι καλλιτεχνες οπως Φαραντουρη, Νταλαρας, Παπακωνσταντινου και αλλοι.

Ε.Δ. Οι εργοδοτες και η κυβερνηση στην Ν.Κυπρο για να περασουν τις επιθεσεις τους εναντια στους εργαζομενους χρησιμοποιουν την μεθοδο της διασπασης. Καλλιεργουν το μυθο του «προνομιουχου» εργαζομενου στο δημοσιο τομεα ή τις δημοσιες επιχειρησεις. Ετσι και στις ιδιωτικοποιησεις παρουσιαζουν οτι ενα απο τα καλα που θα φερει θα ειναι να μικρανει το «χασμα» αναμεσα στους εργαζομενους του ιδιωτικου και του δημοσιου τομεα. Δεχεστε και εσεις τετοιες επιθεσεις, και πως τις αντιμετωπιζετε;

Γ.Τ.: Φαινεται οτι η μεθοδος του κεφαλαιου ειναι διεθνης. Το ιδιο ακριβως παρατηρειται και εδω περα. Να φανταστειτε οτι το χαρακτηριστικο επιχειρημα του υπουργου Εθνικης Οικονομιας του κ. Μανου ηταν οτι αυτες οι αντιστασεις του συνδικαλιστικου κινηματος στον χωρο των ΔΕΚΟ ειναι επειδη ορισμενοι συνδικαλιστες εχουν μεγαλα ωφεληματα και το συνδικαλιστικο κινημα εκει περα αποτελει φυτωριο αντιστασης και αντιδρασης. Βεβαια η ιδια η Ν.Δ. οταν ηταν αντιπολιτευση και ηθελε να μας χρησιμοποιησει, μας παροτρεινε και ελεγε οτι τα αιτηματα μας ειναι δικαια. Επειδη σημερα εγινε κυβερνηση και εχει αλλαξει την πολιτικη της δεν φταινε οι εργαζομενοι.

Αυτα τα επιχειρηματα της κυβερνησης δεν εχουν αποτελεσμα και ειμαστε αρκετα ενωμενοι. Ετσι καταφεραμε να εχουμε και ομοφωνες αποφασεις ακομα και απ' αυτη την κυβερνητικη παραταξη που δεν στηριζει πλεον τις επιλογες της κυβερνησης και που αντιπολιτευεται αυτη την πολιτικη που ουσιαστικα θετει ζητηματα υπαρξης μας σαν εργαζομενους σ'αυτες τις επιχειρησεις. Στη περιπτωση μας δεν μπαινει το θεμα θελουμε μια δραχμη πανω ή μια δραχμη κατω. Δεν διεκδικουμε συμβαση και παλευουμε κοντρα στην εισοδηματικη πολιτικη της κυβερνησης. Μιλαμε οτι αμυνομαστε, οτι υπερασπιζομαστε την ιδια την υπαρξη μας και το δικαιωμα μας για δουλεια. Ετσι δεν μενουν και πολλα περιθωρια για διαφορετικες ιδεολογικες και παραταξιακες αντιληψεις.

Συσσωμοι οι εργαζομενοι αντιπαλευουν αυτη την πολιτικη. Η μαχη δινεται για να ανατραπη αυτη η πολιτικη της κυβερνησης και εν αναγκη και η ιδια η κυβερνηση.

“Εικονα σου ειμαι κοινωνια και σου μοιαζω”

με αφορμη το φονο ενος νεου στην οδο Ρηγαινης

Ο φονος ενος 17χρονου νεου, του Σαρου απο ενα αλλο 17χρονο, τον Μαριο Ηλιαδη εγινε κεντριο ζητημα απο τους ραδιοσταθμους, τις εφημεριδες και τα περιοδικα. Αρπαξαν την ευκαιρια να παρουσιασουν την εικονα του Μαριου σαν αγριου δολοφονου, αλητη, καθαρμα που εχει απασχολησει πολλες φορες την αστυνομια με διαρρηξεις και κλοπες που εκανε.

Προβαλαν οτι ο Μαριος ειναι παιδι διαλυμενης οικογενειας, ριχνοντας ετσι τις ευθυνες στους γονεις του που αντι να αναθρεψουν το παιδι τους οπως επρεπε, τον αφησαν χωρις ελεγχο να μπλεχτει με κακες παρεες και στα 17 του χρονια να καταληξει δολοφονος.

Με αφορμη αυτο το περιστατικο ο δημαρχος της Λευκωσιας, ειπε οτι οι πεζοδρομοι της Λευκωσιας εχουν καταντησει χωροι διακινησης ναρκωτικων και προτεινε την αναγκη για επιτηρηση των περιοχων αυτων με αυξημενη αστυνομικη δυναμη. Σκεφτεται μαλιστα να προκηρυξει προσφορες και να αναθεσει την αστυνομευση των χωρων οπου συχναζουν νεοι, σε ιδιωτικες εταιρειες ασφαλειας.

ταξικη δικαιοσυνη

Ο Μαριος για την κοινωνια ειναι "αλητης" και "καθαρμα" γιατι δεν ακολουθα ενα συστημα κανονων και μια συμπεριφορα συμφωνη με την αστικη ιδεολογια και ηθικη, που δεν ταιριαζει με την ομαλη λειτουργια της καπιταλιστικης κοινωνιας. Τολμησε να κλεψει. Ποιος; Αυτος, ενα τιποτα, ενας 17χρονος αλητης. Αυτο ειναι ενα θεσμοθετημενο προνομιο των αστων που δεν μπορει να το χρησιμοποιει ο καθενας και μαλιστα εναντιον τους. Αυτο ειναι μονο για τους "εντιμους" επιχειρηματιες, που μπορουν να κλεβουν τον κοπο του εργατη, να παραβιαζουν τις συμβασεις, να αισχροκερδουν, να φοροδιαφευγουν ακομα και να καταχρονται εκατομμυρια χωρις ποτε να κινδυνευουν να χαρακτηριστουν κλεφτρονια.

Καθε τοσο οι εφημεριδες γραφουν για κτηματομεσιτες, επιχειρηματιες, εμπορους και αλλους που εφαγαν τους κοπους χιλιαδων εργαζομενων και εξαφανιστηκαν. Τις περισσοτερες φορες ουτε το ονομα τους δεν δημοσιευεται στις εφημεριδες. Οπως δεν δημοσιευονται και τα ονοματα επιχειρησεων που πουλουν χαλασμενα τροφιμα και δηλητηριαζουν το κοσμο.

Οταν το παιδι καποιου πλουσιου "παρατυπησει", η υποθεση αμεσως κουκουλωνεται χωρις τον διασυρμο του ονοματος του πλουσιου πατερα. Οταν ομως ενα φτωχοπαιδο οπως ο Μαριος, κλεψει η οδηγησει μηχανακι χωρις αδεια, γινεται αμεσως πρωτοσελιδο στις εφημεριδες. Τοτε κοινωνιολογοι και ψυχολογοι κανουν "βαθυστοχαστες" αναλυσεις για να αποδειξουν οτι η κυπριακη κοινωνια αλλοτριωθηκε απο ξενοφερτες συνηθειες που καμμια σχεση δεν εχουν με τη "δικη μας" κουλτουρα και ηθικη.

Κατω απο αυτες τις συνθηκες, κανενας "απροσαρμοστος" νεος που εχει στιγματιστει δεν μπορει να στεριωσει σε δουλεια. Οι πιεσεις απο τον εργοδοτη, οι παρενοχλησεις απο την αστυνομια θα τον οδηγησουν στην απολυση ή την παραιτηση. Η μια δουλεια μετα την αλλη χανεται και ξανασπρωχνεται στη "παρανομια". Το ενα φερνει το αλλο στο τελος αυτης της αλυσιδας υπαρχει ο φονος, η φυλακη ή ακομα και η αυτοκτονια.

Ο πραγματικος υπευθυνος, αυτος που τελικα παραγει το εγκλημα ειναι ο καπιταλισμος. Μεσα σε μια κοινωνια βασισμενη στον ανταγωνισμο, την εκμεταλλευση και την αλλοτριωση, μια κοινωνια που εχει θεσμοθετημενη την αδικια, οι νεοι φορτωνονται καθημερινα με ενταση, αγχος και αδιεξοδα. Οταν το μελλον του ειναι η ανεργια, η μιζερια και η φτωχεια δεν μπορει να εχεις και πολυ ομορφες σκεψεις. Συσσωρευουν μια αγανακτηση που ψαχνει τροπο να εκτονωθει. Αυτη ειναι η πραγματικη αιτια που σπρωχνει τους νεους στις κλοπες, τα ναρκωτικα και τη βια.

Το 1917 μετα τη Ρωσικη επανασταση, οι Ρωσοι επαναστατες δεν φοβηθηκαν να αφησουν ελευθερους οχι μονο ολους τους πολιτικους κρατουμενους, αλλα και ολους τους καταδικασμενους για ποινικα εγκληματα. Ελευθερωσαν ολους οσους η αστικη δικαιοσυνη σημαδεψε και στιγματισε σαν εγληματιες.

Αυτη ειναι η κοινωνια για την οποια πρεπει να παλεψουμε. Μια κοινωνια βασισμενη στην ισοτητα και την δικαιοσυνη, μεσα στην οποια ο καθε νεος δεν μπορει οχι μονο να ονειρευεται ενα καλυτερο μελλον, αλλα θα μπορει κιολας να το κανει πραγματικοτητα.

Μαρια Ρωσιδου

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '93 ΤΗΣ ΟΣΕ

Απο τις 20 - 23 του Μαη πραγματοποιηθηκε το μαρξιστικο τετραημερο, της ΟΣΕ (Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση) αδελφης Οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα. Οι 70 συζητησεις που συμπεριελαμβανε το τετραημερο ηταν μια ευκαιρια να δωθουν απαντησεις απο μαρξιστικης σκοπιας στα ζητηματα που ανοιγει η κριση του καπιταλισμου.

Σημερα καθημερινα εκατομυρια εργαζομενοι σ'ολο τον κοσμο ζουν με το πιο φρικτο τροπο τις αποτυχιες του καπιταλιστικου συστηματος.

Ο πολεμος στα Βαλκανια, η πεινα που θεριζει στην Αφρικη και στην Ασσια, η ανεργια που φτανει σε τρομακτικους αριθμους στην Ευρωπη και την Αμερικη, η αναβιωση του φασιστικου τερατος, η ανοδος του ρατσισμου και οι εθνικιστικες σφαγες, δειχνουν την εικονα ενος συστηματος που μεσα απο την κριση του σπρωχνει την ανθρωποτητα στην βαρβαροτητα.

Στην ιδια την Ελλαδα η κυβερνηση της δεξιας κτυπα, ξεπουλα και διαλυει τα παντα στην προσπαθεια της να σωσει τον ελληνικο καπιταλισμο απο την κριση. Οι εθνικιστικες κραυγες υστεριας του Μητσοτακη και του Σαμαρα, για την "ελληνικοτητα της Μακεδονιας" ανοιγουν διαπλατα τον δρομο στους σωβινιστες και τους φασιστες. Σημερα ζητουν την επανοδο του Βασιλια και την αποφυλακιση των χουντικων, ενω προσπαθουν να τρομοκρατησουν και να κλεισουν το στομα σε οποια φωνη αντιπαλευει τον εθνικισμο και τον φασισμο.

Κι'ομως απεναντι σ'αυτη την γενικευμενη επιθεση εναντια στην εργατικη ταξη και τις οργανωσεις της, τα κομματα της παραδοσιακης αριστερας υψωνουν τα χερια ανικανα να δωσουν απαντησεις. Η καταρευση του Σταλινισμου στην Ανατολη και η χρεωκοπια της σοσιαλδημοκρατιας στην δυση, δειχνουν αναγλυφα την αδυναμια τους σημερα να δωσουν την προοπτικη για την νικη των εργατικων αγωνων.

Το ΠΑΣΟΚ φτανει στο σημειο να ξεπερνα σε εθνικισμο την Νεα Δημοκρατια και συστηνει στους εργαζομενους να περιμενουν και να υπομενουν μεχρι τις εκλογες για να πεσει η κυβερνηση Μητσοτακη, ενω το ΚΚΕ νοσταλγει τους παλιους καλους σταλινικους χρονους, και ψαχνει να στηριχτει σε "κουμουνιστες" σαν της Κινας.

Αυτα την στιγμη που η εργατικη αγανακτηση ξεχειλιζει στους δρομους, απο τις καθημερινες απεργιες μεχρι τις καταληψεις των σχολειων απο τους μαθητες. Σε μια περιοδο που η νεολαια και οι εργατες δινουν την μαχη εναντια στην κυβερνηση της λιτοτητας, της ανεργιας και του σωβινισμου.

Πως αυτοι οι αγωνες μπορουν να νικησουν; Πως μπορει να σταματησει το μακελειο στα Βαλκανια; Πως η κριση του συστηματος των αστων μπορει να μετατραπει σε νικη των εργατων και του σοσιαλισμου; Πως μπορουμε σημερα να δωσουμε την μαχη αποτελεσματικα εναντια στις επιθεσεις του κεφαλαιου, τις ιδιωτικοποιησεις, τον ρατσισμο, τον εθνικισμο και την φασιστικη απειλη. Ολα αυτα συζητηθηκαν στο Μαρξιστικο τετραημερο.

Συζητησεις που εφτασαν μεχρι την καρδια της αστικης πολιτικης και προπαγανδας, για τους «μυθους της αιωνιας ελληνικοτητας» για τους ταξικους αγωνες στην αρχαια Ελλαδα, για τον Μεγα Αλεξανδρο μεχρι την ελληνικη επανασταση του 1821. Συζητησεις απαραιτητες για να δινεται συγκεκριμενα και σε ολα τα επιπεδα η μαχη για την ανατροπη της αντεργατικης, πολεμοκαπειλης κυβερνησης Μητσοτακη.

Η ΟΣΕ σημερα βρισκεται στη πρωτη γραμμη αυτης της μαχης και η μεγαλη συμμετοχη, και η ζωντανια που υπηρχε στις συζητησεις δειχνουν οτι η ανταποκριση που βρισκει μεσα στην εργατικη ταξη εχει αυξηθη σημαντικα. Στηριγμενη στην παραδοση του επαναστατικου Μαρξισμου, στον Λενιν, τον Τροτσκυ, τη Λουξεμπουργκ, το Λημπνεχτ, το Γκραμσι, το Πουλιοπουλο και αλλους μπορει σημερα να δωσει την προοπτικη και να δειξει τον δρομο για την νικη των εργατων και του σοσιαλισμου.

Πετρος Μιχαηλ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

9 Ιουνη
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

16 Ιουνη
Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ

23 Ιουνη
ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

30 Ιουνη
ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ______________________

Γραψτε μας στην διευθυνση Τ.Κ. 7280 Λευκωσια

Εδω και καιρο ο κοσμος στην νοτια Κυπρο που θελει να παρει διαζυγιο παιζεται σαν μπαλακι του πιγκ-πογκ αναμεσα στο κρατος και την εκκλησια. Ο κοσμος ειχε καπως ανασανει μετα την αποφαση του ανωτατου δικαστηριου με την οποια εδινε αποκλειστικη αρμοδιοτητα για την εκδοση διαζυγιων στο Οικογενειακο δικαστηριο. Μα ηρθε το τειχος της αδιαλλαξιας της εκκλησιας να περιπλεξει περισσοτερο την κατασταση.

Απο το 1990 που εχουν συσταθει τα Οικογενειακα δικαστηρια, η κατασταση εχει περιπλεχθει. Εκεινοι που πηραν διαζυγιο στο εκκλησιαστικο δικαστηριο και ξαναπαντρευτηκαν, κινδυνευουν να κατηγορηθουν για διγαμια, ενω τα παιδια τους θεωρουνται για την πολιτεια εξωγαμα, χωρις κανενα κληρονομικο δικαιωμα.

Οσους παιρνουν διαζυγιο απο το οικογενειακο δικαστηριο και θελουν να ξαναπαντρευτουν, δεν τους παντρευει η εκκλησια. Η συγχυση που προκαλειται στις προσωπικες και οικογενειακες σχεσεις ειναι πολυ ασχημη. Ετσι, για να μην θεωρειται το διαζυγιο ακυρο απο καμμια πλευρα, ο κοσμος πρεπει να παιρνει διαζυγιο και απο τα δυο δικαστηρια, δηλαδη να ταλαιπωρειται διπλα.

Αυτα ολα δεν ειναι τυχαια. Τα μεσα μαζικης επικοινωνιας δειχνουν ευτυχισμενους γαμους, χαμογελαστους συζυγους και υπεροχα παιδια. Ετσι προσπαθουν να προστατεψουν τον «ιερο θεσμο» του γαμου κανοντας μας να πιστεψουμε οτι μονο μεσα απο ενα καλο γαμο θα βρουμε την «ζεστη φωλια» και την ευτυχια.

Ειναι ομως ετσι οπως τα παρουσιαζουν τα πραγματα; Ειναι ο γαμος το καταφυγιο που θα μας προστατεψει απο τον «εξω κοσμο» της ακαρδης και εχθρικης κοινωνιας;

Η πιεση στην δουλεια, απο τον μαστρο, οι οικονομικες δυσκολιες, οι ολο και πιο εντονες επιθεσεις των καπιταλιστων, ολα αυτα αντανακλουν στην οικογενεια, και την κανουν πολλες φορες πεδιο μαχης, αντι τον ζεστο χωρο οπου δειχνει ο ενας στον αλλο την αγαπη του.

Τα περισσοτερα κρουσματα βιας που βγαινουν στην επιφανεια εμφανιζονται μεσα στην ιδια την οικογενεια. Αλλα αυτου του ειδους η βια ειναι μονο η ορατη κορυφη του παγοβουνου, που μας επιτρεπει να υποψιαστουμε ποση ειναι η δυστυχια, μιζερια και εχθρα που δεν βλεπει το φως της δημοσιοτητας.

Για αυτο χρειαζεται αυτος ο «ιερος θεσμος», αυτη η «ζεστη φωλια», να «προστατευτει» με καθε τροπο, συμπεριλαμβανομενου του να γινεται δυσκολη υποθεση το διαζυγιο. Οποιος κατεφυγε στο εκκλησιαστικο δικαστηριο, ειτε σαν μαρτυρας ειτε σαν αιτητης διαζυγιου, το θυμαται σαν μια εφιαλτικη εμπειρια. Ειχα την ατυχια να υποστω την ταπεινωση απο τους παπαδες. Καμμια περιγραφη δεν μπορει να αποδωσει την πραγματικοτητα.

Η εκκλησια θελει να διατηρησει τον ελεγχο και να οριζει την ζωη μας. Για αυτους ο γαμος πρεπει να διατηρειται με καθε θυσια. Δεν περιμενουμε πως τα πολιτικα δικαστηρια θα εφαρμοσουν πραγματικα απλες και δημοκρατικες διαδικασιες στο διαζυγιο, σαν αυτες που ειχαν θεσμοθετηθει στην ρωσικη επανασταση, οπου εφτανε μια απλη αιτηση ενος απο τους δυο συζυγους. Η αστικη ταξη θελει οπως και η εκκλησια την διατηρηση της οικογενειας, ασχετα με ποση δυστυχια αυτο προκαλει, γιατι δεν εχουν την διαθεση να πληρωσουν το κοστος καλυτερων κοινωνικων υπηρεσιων, ιδιαιτερα για τα παιδια. Θελουν αυτο το βαρος να πεσει στους γονεις της εργατικης ταξης, που θα μεγαλωσουν τους αυριανους εργατες για τα εργοστασια και τα γραφεια τους.

Γιολα Χ"χαραλαμπους

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

"ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ" ή ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Μια απο τις παραδοσεις για την οποια περηφανευοναι τα κομμουνιστικα κομματα της Ευρωπης ειναι η σταση τους στο Δευτερο Παγκοσμιο Πολεμο, η συμμετοχη τους στον «μεγαλο αντιφασιστικο πολεμο» οπως τον αποκαλουν.

Σ΄αυτη τη παραδοση διεκδικει και το ΑΚΕΛ το μεριδιο του. Αυτο το μηνα γιορταζει την συμπληρωση 50 χρονων απο την *«ιστορικη αποφαση της 16ης Ιουνιου 1943»*, με την οποια η Κ.Ε. του ΑΚΕΛ καλουσε το λαο και ιδιαιτερα τους οπαδους του κομματος, σε μαζικη εθελοντικη καταταξη στον Αγγλικο στρατο για να *«προσφερουν τις υπηρεσιες τους στη πρωτη γραμμη του αντιφασιστικου πολεμου»*. Εντεκα μελη της Κ. Ε. και 800 αλλοι ακελιστες καταταγηκαν.

Τι σημαινε για την εργατικη ταξη της Κυπρου εκεινη η αποφαση της Κ. Ε. του ΑΚΕΛ; Ηταν ο πολεμος μια συγκρουση αναμεσα στη δημοκρατια και τον φασισμο; Με ποιο τροπο η εργατικη ταξη επρεπε να πολεμησει τον φασισμο;

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο χαρακτηρας του πολεμου βεβαια δεν κρινεται απο τις διακυρηξεις και τις δηλωσεις οσων συμμετειχαν σε αυτο γιατι κι ο Χιτλερ χαρακτηριζε τον εαυτο του εθνικοσοσιαλιστη. Ουτε και απο το ποιος πατησε πρωτος την σκανδαλη.

Ο Λενιν ελεγε οτι: *«ο πολεμος ειναι η συνεχιση της πολιτικης»* και οτι δεν πρεπει να τον κρινουμε με *«συνταγες του ειδους, ο εχθρος μας επιτεθηκε, ο εχθρος εκανε εισβολη στη χωρα μου»* αλλα να εξεταζουμε *«ποια συμφεροντα διακυβεβονται σε αυτο το πολεμο, ποιες ταξεις τον διεξαγουν, και με ποιους πολιτικους στοχους.»*

Αυτα ειναι που πρεπει να εξετασουμε.

Ο πολεμος ακολουθησε την οικονομικη κριση του '29-'30. Μια φοβερη κριση που μεσα σε ελαχιστο χρονο εσβησε τις επιτυχιες του καπιταλισμου ολοκληρων δεκαετιων. Το διεθνες εμποριο που απο το 1890 μεχρι το 1925 ειχε τετραπλασιαστει, επεσε το 1929-32 πιο κατω απο τα επιπεδα του 1905. Ολοι οι καπιταλισμοι βρεθηκαν στα στενα.

Αυτο εσπρωξε πολλους απο αυτους να προσανατολιστουν σε μια πολιτικη προστατευτισμου και περιχαρακωσης με εντονο κρατικο παρεμβατισμο.

Αυτη η πολιτικη βεβαια μπορουσε να λειτουργησει για ιμπεριαλιστικες δυναμεις, οπως τη Βρεττανια, τη Γαλλια και σε ενα βαθμο τις ΗΠΑ, που ειχαν ενα περιγυρο, απο αποικιες και ζωνες επιρροης και μπορουσαν να «περιφραξουν» ενα σημαντικο κομματι του κοσμου. Υπηρχαν ομως και ιμπεριαλιστικες δυναμεις οπως η Γερμανια, Ιταλια και η Ιαπωνια που δεν διαθεταν αυτο το «ζωτικο χωρο» και ηθελαν να τον αποκτησουν. Για να το πετυχουν στρεφονται σε εντονους εξοπλισμους.

Ετσι ξεκινα μια διαδικασια εξοπλιστικου ανταγωνισμου που οδηγα προς την συγκρουση.

Ο Παντελης Πουλιοπουλος ενας απο τους σημαντικοτερους ελληνες επαναστατες διεθνιστες δινει τον Οχτωβρη του 1937, μια εξαιρετικη περιγραφη αυτης της πορειας:

«Ο καινουργιος ιμπεριαλιστικος πολεμος ειναι αμεσος και αναποφευκτος. Η ισορροπια που ειχε αποκαταστησει ο πολεμος του 1914 στην Ευρωπη δεν υπαρχει πια. Για μια σειρα καπιταλιστικες χωρες της Ευρωπης με επικεφαλης τη Γερμανια και Ιταλια, η αναδιανομη της παγκοσμιας αγορας με ενα καινουργιο πολεμο ειχε γινει η πρωτη και αμεση αναγκη. Για μια σειρα αλλες χωρες, με επικεφαλης την Αγγλια και Γαλλια, η διατηρηση των καταχτησεων τους, δεν ειναι παλι δυνατη παρα μονο με τον πολεμο. Οι πραγματικες τασεις της πολιτικης του Αγγλικου ιμπεριαλισμου δεν ειναι η βιτρινα των «φιλειρηνικων» λογων του Ηντεν και του Ντελμπος αλλα το τεραστιο προγραμμα των εξοπλισμων τους, με αυτο θα μιλησουν αυριο, στη γλωσσα του πολεμου, σε καθε πεινασμενο ιμπεριαλισμο που ορεγεται τις καταχτησεις τους.»

Ο χαρακτηρας του πολεμου ειναι ξεκαθαρα ιμπεριαλιστικος και απο τα δυο στρατοπεδα.

ΤΟ «ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ» ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ

Παρα το οτι αυτη ηταν η πραγματικοτητα που οδηγουσε στον πολεμο οι συμμαχιες δεν ηταν απο την αρχη διαμορφωμενες, απο την μια ο Αξωνας, Γερμανια - Ιταλια - Ιαπωνια και απο την αλλη οι συμμαχοι, Βρεττανια - Γαλλια και Ρωσσια, οπως τις ειδαμε μετα.

Σε μια αρχικη περιοδο η Βρεττανια που ηταν ο μεγαλητερος ιμπεριαλισμος φοβοταν την Ρωσσια και τη Γαλλια και προσανατολιστηκε προς την Γερμανια την οποια μαλιστα βοηθησε στον αρχικο επανεξοπλισμο της. Η Βρεττανο-Γερμανικη προσεγγιση εφτασε στη συμφωνια του Μοναχου με την οποια η Βρεττανικη διπλωματια προσπαθει να στρεψει τις απαιτησεις του Γερμανικου ιμπεριαλισμου προς ανατολας, εναντιον της Ρωσσιας.

Αυτα καθοριζουν και την σταση του Σταλιν που ανησυχουσε προς ποια κατευθυνση θα τραβουσε ο Χιτλερ για να εξασφαλισει τον «ζωτικο χωρο» που ηθελε. Ετσι αρχικα επεβαλε στα κομμουνιστικα κομματα της Δυσης την πολιτικη των «λαικων μετωπων», της συμμαχιας δηλαδη με τις αστικες «δημοκρατικες δυναμεις» των χωρων τους εναντια στο φασισμο θελωντας να εξασφαλισει την συμμαχια των «δημοκρατικων» ιμπεριαλισμων. Η Βρεττανικη διπλωματια ομως που οδηγησε στο Μοναχο αναγκαζει τον Σταλιν να στραφει προς τη Γερμανια και τον Αυγουστο του '39 υπογραφεται το συμφωνο Ριμπεντροπ - Μόλοτωφ. «Συμφωνο φιλιας και μη επιθεσεως» μεταξυ Ρωσσιας και Γερμανιας που επισφραγιζεται με ενα θερμο εναγκαλισμο του Σταλιν με το Χιτλερ.

Ετσι το «αντιφασιστικο» στρατοπεδο δεν διαμορφωθηκε καθολου απο την συμμαχια του Σταλιν με τις «δημοκρατιες». Αντιθετα η συμμαχια του Σταλιν με τον Χιτλερ ηταν αυτη που ανοιξε τον δρομο στη Ναζιστικη Γερμανια για να μπει μερικες μερες αργοτερα στην Πολωνια. Την ιδια στιγμη ο Σταλιν εξορμουσε στις χωρες της Βαλτικης και την Φιλλανδια ενω ο Χιτλερ του παραχωρουσε ενα κομματι της Πολωνιας.

Ο «μεγαλος αντιφασιστικος πολεμος» ειναι στη πραγματικοτητα ενας μυθος που εμφανιστηκε πολυ αργοτερα. Στη διετια 39 - 41 που υπαρχει το συμφωνο Χιτλερ - Σταλιν οι συμμαχιες ειναι διαφορετικες και αυτοι που καταγγελλονται σαν πολεμοκαπηλοι που σερνουν την ανθρωποτητα σε ενα νεο σφαγειο ειναι οι «δημοκρατικοι ιμπεριαλισμοι», η Βρεττανια και η Γαλλια.

ΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Αυτο καθοριζει και την σταση των σταλινικων Κομμουνιστικων Κομματων στον υπολοιπο κοσμο.

Στη Κυπρο το παρανομο τοτε ΚΚΚ σε φυλλαδιο του στις 9 Φεβραρη 1940 εγραφε:

«Η Κυβερνηση που μας οδηγα στη λιμοκτονια, που εχει προκαλεσει και εξαπλωσει την δυστυχια, τωρα μας ζητα για τριτη φορα κρεας για τα κανονια, και το αιμα των παιδιων μας. Το πιο σημαντικο μας καθηκον σχετικα με αυτη τη νεα αποπειρα ειναι η αδιακοπη και συστηματικη προπαγανδα εναντια στην επιστρατευση.»

Στην Ελλαδα το ΚΚΕ σε μανιφεστο της Κεντρικης του Επιτροπης που κυκλοφορησε στις 7 Δεκεβρη 1940 ελεγε:

«Ο πολεμος αυτος που προκληθηκε απο την Βασιλομεταξικη σπειρα, που διαταχθηκε απο τους Εγγλεζους ιμπεριαλιστες, δεν μπορει να εχει την παραμικρη σχεση με την υπερασπιση της πατριδας μας, ουτε ειναι βεβαια πολεμος κατα του φασισμου οπως δηλωσε κυνικα ο αρχιφασιστας Μεταξας.»

Αυτη η αντιπολεμικη και διεθνιστικη φρασεολογια ομως δεν ειχε καμια σχεση με τον προλεταριακο διεθνισμο. Στην πραγματικοτηα ηταν ενταγμενη στην υπερασπιση της πολιτικης της Μοσχας, στην υπερασπιση του συμφωνου Χιτλερ-Σταλιν. Μια υπερασπιση που εφτανε στην ανοιχτη υποστηριξη του Χιτλερ. Ο ιδιος ο Μόλοτωφ διακυρηξε μπροστα στη σοβιετικη Βουλη οτι η Γερμανια αδικηθηκε απο την συνθηκη των Βερσαλιων και οτι θα επρεπε να της επιστραφουν οι χτισεις της.

Γι αυτο και μετα την παραβιαση του συμφωνου απο τον Χιτλερ και την επιθεση εναντιον της ΕΣΣΔ τα κομμουνιστικα κομματα δεν εχουν κανενα προβλημα να κανουν στροφη 180 μοιρων και να συμμαχησουν με τους «δημοκρατικους» ιμπεριαλισμους. Τοτε εμφανιζεται και ο μυθος του «μεγαλου αντιφασιστικου πολεμου».

Οσο ομως υποκριτικη και λαθεμενη ηταν η υποστηριξη του συμφωνου Σταλιν - Χιτλερ αλλο τοσο υποκριτικη και λαθεμενη ηταν η συμμαχια με τους «δημοκρατικους» ιμπεριαλισμους.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αυτες οι στροφες στη πολιτικη και τις συμμαχιες των σταλινικων Κ.Κ. καθοριζουν σε μεγαλο βαθμο και την εξελιξη της ταξικης αντιπαραθεσης στις διαφορες χωρες.

Στη Κυπρο η κατασταση της εργατικης ταξης το Φθινοπωρο του 1939 μετα το ξεσπασμα του πολεμου ηταν τραγικη. Μαστιζεται απο φτωχεια και ανεργια. Ισχυει ομως το συμφωνο Σταλιν - Χιτλερ και το ΚΚΚ βρισκεται ακομα στην αντι-Αγγλικη του φαση. Αυτο δινει τη δυνατοτητα να εμφανιστουν σημαντικες κινητοποιησεις, ιδιαιτερα απο τους ανεργους. Στην «Ιστορια της ΠΣΕ - ΠΕΟ» αναφερεται οτι *«οι κινητοποιησεις των ανεργων το 1940/41 δικαιολογημενα θεωρουνται απο τις πιο μαζικες και θυελλωδεις κινητοποιησεις στην ιστορια της ΠΣΕ και της εργατικης ταξης της πατριδας μας»*. Αναφερεται ακομα οτι την ιδια διετια εγιναν και πολλες απεργιες με σημαντικοτερη αυτη των οικοδομων που εχτιζαν το Στρατιωτικο Νοσοκομειο Λευκωσιας που κερδισε το οχταωρο για τους κυβερνητικους εργατες που *«σημαινε τοτε την μεγαλητερη κατακτηση του εργατικου κινηματος»*.

Αυτα κρατουν μεχρι και το '42. Η αλλαγη της στασης του ΑΚΕΛ και το περασμα στην φαση του «μεγαλου αντιφασιτικου πολεμου» αλλαζει τις προτεραιοτητες. Η υποστηριξη της πολιτικης της ΕΣΣΔ τωρα επιβαλλει να υποταχτουν ολα στην προσπαθεια να κερδιθει ο πολεμος απο τους συμμαχους. Οι βρεττανοι αποικιοκρατες γινονται συμμαχοι και η ηγεσια της αριστερας καλει σε εθελοντικη επιστρατευση και: *«για ενισχυση της αμυνας της Κυπρου με την παραχωρηση ενος μεροκαματου ολων των εργαζομενων»*.

Οι εργατικοι αγωνες υποβαθμιζονται. Παρα το οτι, αυτη ειναι μια περιοδος φοβερης φτωχειας και δυστυχιας για την εργατικη ταξη της Κυπρου. Το 1942 η παιδικη θνησιμοτητα ειχε ανεβει στα επιπεδα του 1916 ενω ο τιμαριθμος ειχε τριπλασιαστει σε συγκριση με το '39-'41. Παρολα αυτα το θεμα του καθορισμου τιμαριθμικου δεικτη και τιμαριθμικης αποζημιωσης που αρχισε να μπαινει σαν αιτημα απο το 1940 διεκδικειται πολυ χλιαρα και περιαστασιακα, παρα το οτι κινητοποιουσε χιλιαδες εργαζομενους. Μονο το '44 οταν πια η εκβαση του πολεμου ειχε κριθει διεκδικειται και κερδιζεται για τους εργατες των δημοσιων εργων μετα απο 23 μερες απεργια *«στην διαρκεια των οποιων οργανωθηκαν πρωτοφανεις σε ογκο και μαχητικοτητα συγκεντρωσεις και διαδηλωσεις... και δυο παναπεργιες»*.

Μαζι με τους εργατικους αγωνες ατονιζει και η αντιαποικιακη διαθεση.

Οι μονοι που στη πραγματικοτητα ωφεληθηκαν απο αυτη την σταση ηταν οι Αγγλοι αποικιοκρατες. Οχι μονο σε εμψυχο και αψυχο υλικο που προσφερε η εργατικη ταξη κατω απο την καθοδηγηση της ηγεσιας της αλλα γιατι τωρα πια η παρουσια τους στη Κυπρο ηταν πολυ πιο ανετη και εξασφαλισμενη. Ο Τσωρτσιλ που στα 1943 επισκεφτηκε την Κυπρο γραφει στα απομνημονευματα του: *«πουθενα αλλου δεν συναντησα ανθρωπους με τοσο εγκαρδια αισθηματα, με τοσο ενθουσιασμο... και το ελληνικο και το τουρκικο στοιχειο, χαιρονταν πολυ για τις συμμαχικες νικες και δεν σκεπτονταν καθολου να διαμαρτυρηθουν εναντιον της Βρεττανικης κυριαρχιας»*.

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ

Ποια σταση επρεπε να κρατησουν οι επαναστατες διεθνιστες στον Β' Παγκοσμιο Πολεμο; Ενα πολεμο που ηταν αδικος και ιμπεριαλιστικος και απο τα δυο στρατοπεδα;

«Σε ενα αντιδραστικο πολεμο μια επαναστατικη ταξη δεν μπορει παρα να ευχεται την ηττα της κυβερνησης της». Αυτη ηταν η θεση του Λενιν και των Μπολσεβικων στον Πρωτο Παγκοσμιο πολεμο. Μια θεση που τους εδωσε την δυνατοτητα «να μετατρεψουν τον ιμπεριαλιστικο πολεμο σε εμφυλιο» και να φτασουν στην νικηφορα επανασταση του Οχτωβρη.

Ναι αλλα τα πραγματα τωρα δεν ηταν διαφορετικα; Δεν ειχαμε απο την μια τον φασισμο και απο την αλλη τη δημοκρατια; Δεν θα ηταν χειροτερα για την εργατικη ταξη αν νικουσαν οι φασιστες;

Ο φασισμος δεν ειναι «εξαγωγιμος» οπως ελεγε και ο Τροτσκυ. Ειναι ενα φαινομενο που στηριζεται στην οικονομικη κριση και την απογνωση που αυτη προκαλει, ιδιαιτερα στους μικροαστους και τα χαμηλα στρωματα της εργατικης ταξης. Δεν θα μπορουσε να τον μεταφερει «εσωτερικα» ενας καταχτητικος στρατος. Η καλητερη αποδειξη γι'αυτο ειναι η παταγωδης αποτυχια των Γερμανων να στησουν «εσωτερικες» κυβερνησεις στη κατεχομενη Γαλλια, και την Ελλαδα. Οι φασιστες καταχτητες, θα χρειαζονταν ενα μεγαλο στρατο κατοχης για να επιβαλουν την εξουσια τους στην εργατικη ταξη. Δεν θα μπορουσε ομως ο Χιτλερ να βαλει και ενα γερμανο στρατιωτη πανω απο το κεφαλι του καθε εργατη. Οι εργατες θα μπορουσαν να λειτουργουν και να παλευουν.

Ο Πουλιοπουλος απαντοντας στο ιδιο ερωτημα το 1938 εγραφε:

«Μα στο πλευρο των δημοκρατιων Αγγλιας και Γαλλιας - μας λενε - θα μπορεσουμε να αποχτησουμε τις ελευθεριες μας. Ψεμα. Οι δημοκρατιες αυτες εκμεταλευονται και καταπιεζουν εκατομμυρια, δικους τους και ξενους λαους. Μα στο πλευρο τους - μας λενε - θα συντριψουμε τον φασισμο, θα απελευθερωσουμε τους καταπιεζομενους λαους της Ιταλιας και της Γερμανιας. Ψεμα. Οι δημοκρατιες δεν εμποδιζουν τις καταληψεις χωρων και τις σφαγες πληθυσμων απο τους φασιστες γιατι και αυτοι κανουν το ιδιο. Αν θα συγκρουστουν μαζι τους θα ειναι μονο για τα εκμεταλευτικα τους συμφεροντα.»

Μεσα στους εργατες ομως η αντιφασιστικη διαθεση ηταν γνησια και εντονη. Γι αυτο οι επαναστατες διεθνιστες επρεπε να εχουν μια αντιμετωπιση που να περνει υποψη αυτη τη διαθεση και να της δινει διεθνιστικη προοπτικη. Μια αντιμετωπιση που αντι να συμμαχει με τους ιμπεριαλιστες και να τους δινει λεφτα και κρεας για τα κανονια τους, να τους πηγαινει κοντρα. Να ξεσκεπαζει ολες τις αντιφασιστικες δημαγωγιες τους και να δειχνει οτι και αυτοι κανουν τα ιδια με τους αντιπαλους τους, κατακτουν λαους και εξαπλωνουν την κυριαρχια τους.

Χρειαζοταν μια αντιμετωπιση που να λεει: δεν εχουμε καμια εμπιστοσυνη στον Τσιωρτσιλ οτι μπορει να νικησει τον φασισμο. Δεν εχουμε καμια εμπιστοσυνη οτι αυτοι που μας κρατουν κατω απο την αποικιακη τους καταπιεση μπορουν και θελουν να παλεψουν για την δημοκρατια και την απελευθερωση των υποδουλων λαων. Και να δειχνει οτι μονο οι εργατες μπορουν και θελουν να παλεψουν τον φασισμο, με τις δικες τους μεθοδους, στηριγμενοι στη ταξη τους και οχι στους υποκριτες αστους «δημοκρατες».

Δυστυχως αυτη η πολιτικη δεν μπορεσε να επικρατησει σε καμια απο τις εμπολεμες χωρες οπως εγινε το 1917 στη Ρωσσια. Οι επαναστατες διεθνιστες ηταν πολυ μειοψηφικοι σε ολες τις χωρες. Επικρατησε η πολιτικη της ταξικης συνεργασιας και της συμμαχιας με τους «δημοκρατες» ιμπεριαλιστες.

Μεσα απο αυτες τις συμμαχιες το κινημα προδωθηκε και χτυπηθηκε αγρια. Στην Ελλαδα οι Βρεττανοι «δημοκρατες» θα συμμαχουσαν με τους φασιστες του Γριβα, και τους ταγματασφαλιτες συνεργατες των ναζι για να τσακισουν το εξεγερμενο ελληνικο προλεταριατο.

Στη Κυπρο το τελος του πολεμου συνοδευτηκε με μια αγρια επιθεση στην αριστερα. Οι «δημοκρατικοι» αποικιοκρατες οχι μονο αρνηθηκαν την αμεση αποστρατευση των εθελοντων που , αλλα δυο μονο μερες μετα την επισημη ληξη του πολεμου θα εκαναν επιδρομη σε 600 οικηματα οργανωσεων της αριστερας και λιγο αργοτερα θα οδηγουσαν την ΠΣΕ στα δικαστηρια και τους ηγετες της στη φυλακη.

Ο δρομος της ταξικης συνεργασιας εφτανε σε αλλο ενα δραματικο αδιεξοδο.

Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

ΕΟΚ

“ΝΕΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ” ή

ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΗΣ

Οι ευρωπαιοι καπιταλιστες δεχτηκαν το τελευταιο δημοψηφισμα στην Δανια με μεγαλη ανακουφιση, ελπιζοντας ετσι να προχωρησουν την διαδικασια προς την ενωμενη Ευρωπη. Το 57% υπερ του Μααστριχτ πανυγηριστικε σαν μια μεγαλη νικη. Ομως δεν ειναι καθολου ετσι τα πραγματα. Τρομοκρατημενοι απο το οριακο ΟΧΙ της περασμενης ανοιξης, εδω και ενα χρονο ολοι επεσαν πανω στους Δανους για να τους πεισουν να ψηφισουν ναι. Στη συνδιασκεψη κορυφης της ΕΟΚ στο Εδιμβουργο εδωσαν στην Δανια ειδικο καθεστως στα πλαισια του Μααστριχτ και ουσιαστικες εξαιρεσεις, απο το κοινο ευρωπαϊκο νομισμα και τον κοινο ευρωπαϊκο στρατο.

Παρολα αυτα, ενα 43% ειπε παλι οχι στο Μααστριχτ. Ειναι σιγουρο οτι αν το αποτελεσμα ηταν παλι εναντιον, θα επαναλαμβαναν το δημοψηφισμα. Τωρα βεβαια που τους βολευει, δεν προκειται να γινει αλλο δημοψηφισμα.

Παρολα αυτα στην ν. Κυπρο, η ενταξη στην ΕΟΚ διαφημιζεται απο τους αστους και τα μεσα μαζικης επικοινωνιας σαν το περασμα στον πολιτισμο, σε μια Ευρωπη ευημεριας, και συνεργασιας, χωρις πολεμους και συγκρουσεις.

Ακομα και το ΑΚΕΛ δηλωνει ετοιμο να αλλαξει την θεση του για την ΕΟΚ. Ο Χριστοφιας πριν λιγο καιρο δηλωσε οτι το ΑΚΕΛ ειναι ετοιμο να επανεξετασει την θεση του για την ΕΟΚ και οτι ο ιδιος εχει καμει προταση στην Κεντρικη Επιτροπη, η οποια θα συζητηθει και θα κατεβει μετα στην βαση. Για να δικαιολογησει αυτη την αλλαγη το ΑΚΕΛ επικαλειται καποιες «νεες πραγματικοτητες».

«ΝΕΕΣ» ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ;

Τι εννοει το ΑΚΕΛ με τις νεες πραγματικοτητες; Πρεπει να δουμε τι ειναι η ΕΟΚ, ποιες αλλαγες εχουν γινει, και αν αυτες δικαιολογουν την αριστερα να υποστηριξει την ενταξη στην ΕΟΚ.

Η ΕΟΚ ηταν κυρια δημιουργημα των κυβερνησεων Γαλλια και Γερμανιας, οι οποιες συντονισαν τις προσπαθειες τους για να εξυπηρετησουν τις αναγκες των πιο δυναμικων κομματιων του κεφαλαιου που ειχαν αρχισει να αναπτυσουν πανευρωπαϊκη δραστηριοτητα, για μεγαλυτερη αγορα. Κεφαλαια οπως αυτοκινητοβιομηχανιες, χαλυβουργια, ανθρακας και πετροχημικα, ειχαν τοσο μεγαλη παραγωγη που δεν αντεχαν πια το καθε ενα να πουλα κυρια στην σχετικα μικρη αγορα μεσα στα εθνικα του συνορα, εξαιτιας των περιορισμων απο τις κυβερνησεις των ανταγωνιστων του. Απο την αλλη κανενα ευρωπαϊκο κεφαλαιο δεν ηταν αρκετα δυνατο για να κυριαρχησει στην ευρυτερη ευρωπαϊκη αγορα. Ετσι παρολο τον ανταγωνισμο τους χρειαζοταν η συνεργασια τους για να βγουν προς τα εξω. Ετσι εκαναν μια συμφωνια για κοινη αγορα, ενα κοινο παζαρι.

Μεσα σε μια 30ετια οι χωρες αυτες γινονται απο εξι εννια και τελικα 12 ενω παραλληλα απο Κοινοτητα Ανθρακα και Χαλυβα μετατρεπονται σε Ευρωπαϊκη Οικονομικη Κοινοτητα και τελικα σε Ευρωπαϊκη Κοινοτητα.

Οι καπιταλιστες ειχαν την αναγκη οχι μονο να μπορουν να πουλουν και να αγοραζουν τα προϊοντα τους χωρις περιορισμους σ’ολη την ευρωπη, αλλα και να δανειζονται και να μετακινουν τα κεφαλαια τους σε πανευρωπαϊκη κλιμακα. Το τραπεζιτικο συστημα αρχισε να ξεπερνα τα συνορα του. Ετσι δημιουργηθηκε και η αναγκη για το κοινο Ευρωπαϊκο Νομισματικο Συστημα.

Ομως αυτη η «συγκλιση» ποτε δεν σημαινε καποια αντιστοιχη μεταχειρηση των εξω απο την ΕΟΚ καπιταλισμων. Το αντιθετο μαλιστα, ο πολεμος εναντια σε ολους τους υπολοιπους εντεινονταν.

Η ΕΟΚ απο την αρχη της δημιουργιας της ηταν μια ανταγωνιστικη συγκληση των ευρωπαϊκων πολυεθνικων επιχειρησεων. Δεν εχει καμμια σχεση με καποιο δηθεν οραμα των καπιταλιστων για ενα “ειρηνικο διεθνιστικο καπιταλισμο”, χωρις αντιθεσεις και συγκρουσεις, χωρις πολεμους και συνορα. Η ΕΟΚ ηταν και ειναι μια ιμπεριαλιστικη λυκοσυμμαχια, που προσπαθουσε να συμβιβασει τις διαφορες αναμεσα στους διαφορους καπιταλιστες της Ευρωπης σε μια συμμαχια εναντια στους υπολοιπους καπιταλιστες και την εργατικη ταξη μεσα και εξω απο την ΕΟΚ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑΑΣΤΡΙΧΤ;

Μετα την κοινη αγορα προϊοντων και την ελευθερη διακινηση κεφαλαιων, ηρθε το Μααστριχτ και οι φιλοδοξιες για ενα κοινο ευρωπαϊκο νομισμα, μια κοινη κεντρικη τραπεζα, μια ενιαια οικονομικη και νομισματικη πολιτικη, την ΟΝΕ (Οικονομικη και Νομισματικη Ενωση), που μπαινει σαν στοχος μεχρι για το 1999. Ακομα το Μααστριχτ, μεσα στην σημερινη παγκοσμια ασταθεια, επιδιωκει τον συντονισμο μιας κοινης εξωτερικης πολιτικης και αμυνας και μιας κοινης πολιτικης μεταναστευσης μεταξυ των χωρων της ΕΟΚ. Δηλαδη στοχος τους ειναι η δημιουργια ενος ενιαιου ευρωπαϊκου ιμπεριαλισμου.

Το 1992 διαφημιστηκε σαν η χρονια για την Ενωμενη Ευρωπη και το Μααστριχτ σαν η επιβεβαιωση αυτου του οραματος. Αυτο το οραμα εχει γινει σημερα εφιαλτης, για τους ιδιους γιατι η οικονομικη κριση που ολοενα και χειροτερευει κανει τους ανταγωνισμους τους ολοενα και να μεγαλωνουν: Υπογραφουν συμφωνιες και μετα δεν μπορουν να τις εφαρμοσουν. Αμεσως μετα το Μααστριχτ, η Γερμανια αυξησε τα επιτοκια, ενω η Δανια πηρε τοσες εξαιρεσεις που συμμετεχει απεχοντας.

Οι πεντε οροι που βαζει το Μααστριχτ για να μπορεσει μια χωρα να συμμετεχει στην ενοποιηση, τους οποιους δυο χωρες μονο εκπληρωνουν, για να γινουν πραγματικοτητα πρεπει να χτυπηθει ακομα πιο σκληρα το βιοτικο επιπεδο και οι κατακτησεις της εργατικης ταξης.

Ο πρωτος ορος απαιτει να κοπουν τα δημοσια ελλειματα. Που σημαινει περικοπες στις δημοσιες δαπανες και τις κοινωνικες παροχες για σχολεια, νοσοκομεια, συγκοινωνιες και αλλα.

Ο δευτερος ζητα την συγκρατηση του πληθωρισμου. Που σημαινει παγωμα των μεροκαματων, πραγματα που τα βλεπουμε σ’ολη την ευρωπη και εδω.

Οι περικοπες στην Αγγλια θα φτασουν τις 20.000 εκατομμυρια. Το Ευρωπαϊκο Συμβουλιο προβλεπει να χαθουν 525.000 θεσεις εργασιας σαν αποτελεσμα της εφαρμογης της συμφωνιας. Ηδη τα σταθεροποιητικα προγραμματα των καπιταλιστων που προσπαθουν να φτασουν τους ορους του Μααστριχτ, στις περισσοτερες Ευρωπαϊκες χωρες εχουν προκαλεσει τις μαζικες αντιδρασεις των εργαζομενων. Στην Ελλαδα βρισκουν την μαζικη αντιδραση του κινηματος που κατεβαινει σε συνεχεις κινητοποιησεις εναντια στις απολυσεις, τις περικοπες και τις ιδιωτικοποιησεις. Παρομοια βλεπουμε στην Ιταλια, την Γερμανια και την Αγγλια.

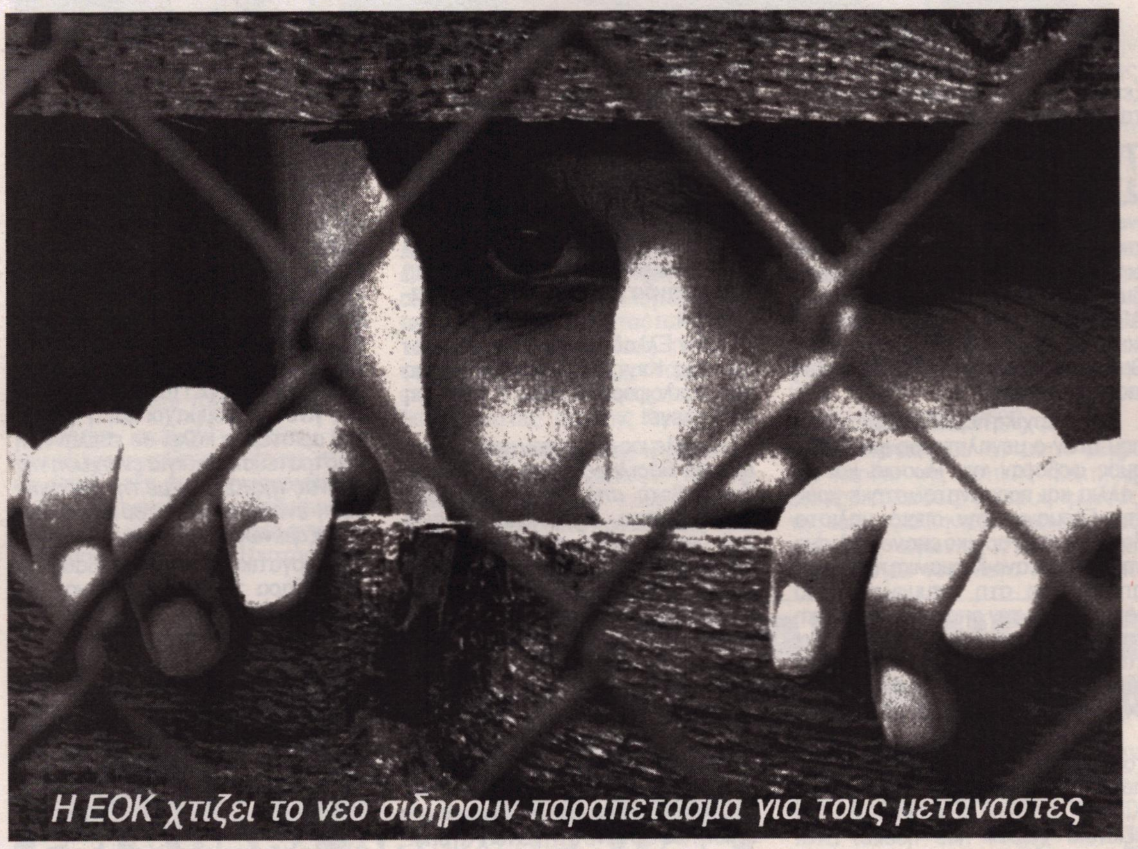

Η ΕΟΚ χτιζει το νεο σιδηρουν παραπετασμα για τους μεταναστες

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΝΑ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΗ

Το ΑΚΕΛ ηταν παραδοσιακα αντιθετο στην ενταξη στην ΕΟΚ γιατι ενταξη της Κυπρου σημαινε οτι θα επαιρνε το μερος μιας συμμαχιας ανταγωνιστικης προς την ΕΣΣΔ και τις αλλες υποτιθεμενες σοσιαλιστικες χωρες. Γι’αυτο και το συνθημα ΕΟΚ-ΝΑΤΟ ΙΔΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ηταν το κυριαρχο για το ΑΚΕΛ. Το ΑΚΕΛ εμφανιζε σαν αντιιμπεριαλιστικη την αντιθεση του στην ΕΟΚ, αλλα στην πραξη επαιρνε το μερος ενος αλλου ιμπεριαλιστη.

Το ΑΚΕΛ και ενα μερος των ελληνοκυπριων καπιταλιστων ειχαν οικονομικες σχεσεις με τις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης. Ιδιαιτερα το ΑΚΕΛ ειχε το μονοπωλιο του εμποριου με αυτες τις χωρες. Η εισοδος στην ΕΟΚ θα σημαινε οτι αυτη η σχεση θα εμπαινε κατω απο τον ελεγχο των Ευρωπαϊων εταιρων τους.

Τα οικονομικα επιχειρηματα του ΑΚΕΛ ηταν οτι οι ελληνοκυπριακες επιχειρησεις θα καταστραφουν απο τον ανταγωνισμο των ευρωπαϊκων μεγαθηριων, οτι θα καταστραφει η κυπριακη οικονομια. Η αντιθεση του στην ΕΟΚ ηταν παντα μεσα στα πλαισια της πολιτικης της ταξικης συνεργασιας: Η ΕΟΚ θα εβλαπτε και καπιταλιστες και εργαζομενους. Ταυτοχρονα υποστηριζε οτι εξω απο την ΕΟΚ μπορουμε να συνεργαζομαστε με τις Ανατολικες χωρες, τις χωρες του τριτου κοσμου και τους αδεσμευτους για να πετυχουμε την αναπτυξη και ευημερια μας.

Σημερα η ΕΣΣΔ δεν υπαρχει πια, ενω το κινημα των Αδεσμευτων ειναι σε βαθεια κριση. Για το ΑΚΕΛ αντιιμπεριαλιστικος αγωνας σημαινε στην πραξη υπερασπιση της ΕΣΣΔ. Ετσι τωρα, παρολο που θυμαται ακομα που και που την λεξη ιμπεριαλισμος, στην πραξη παλι συμπεριφερεται, ειτε αυτο αφορα την ΕΟΚ ειτε την ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον αραβικο Κολπο, σαν να μη υπαρχει πια ζητημα αντιιμπεριαλιστικου αγωνα.

Οι λογοι που το ΑΚΕΛ προβαλε για να βρισκεται η Κυπριακη Δημοκρατια εξω απο την ΕΟΚ επαψαν να υπαρχουν, ενω υπαρχουν αρκετοι λογοι να θελει να μπει. Σημερα εκτος απο το οτι χαθηκε η αγορα της ΕΣΣΔ, μικρηναν και οι περισσοτερες αγορες της Μ. Ανατολης. Η οικονομικη κριση σημερα κανει ολους να θελουν να βρεθουν μεσα απο το φρουριο ωστε να ελπιζουν οτι δεν θα ειναι μεσα στους χαμενους σε μια χειροτερευση της κρισης. Κανενα προβατο δεν θελει να μεινει εξω απο το μαντρι γιατι κινδυνευει να το φαει ο λυκος.

Τωρα το ΑΚΕΛ προβαλλει το επιχειρημα οτι μπορει για την εργατικη ταξη να ειναι χειροτερα τα πραγματα αν μπουμε μεσα στην ΕΟΚ, αλλα θα το δεχτουμε αν αυτο ειναι για το «καλο της Κυπρου», αν η ΕΟΚ μπορει να βοηθησει να λυσουμε το κυπριακο, αν μπορει να υποστηριξει την πλευρα μας στον καυγα με τους Τουρκους: Το ΑΚΕΛ τα θυσιαζει “ολα για την Κυπρο”, μαζι και την αντιθεση στην ΕΟΚ.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

Στην πραγματικοτητα οι αλλαγες που εχουν γινει στην ΕΟΚ σημαινουν οτι σημερα ειναι ακομα πιο σημαντικη η καθαρη αντιθεση του εργατικου κινηματος στην προσπαθεια των αστων για ενταξη στην ΕΟΚ.

Το αν η εργατικη ταξη θα αποφυγει να πληρωσει για την καπιταλιστικη κριση συνεχιζει και τωρα να μην εξαρταται τοσο απο το αν ειμαστε μεσα ή εξω απο την ΕΟΚ, οσο απο τις εξελιξεις της παγκοσμιας οικονομικης κρισης που κτυπα τους εργαζομενους εξω και μεσα στις χωρες τις ΕΟΚ και απο την αντισταση της εργατικης ταξης. Ωστοσο το Μααστριχτ ειναι η δικαιολογια και το συνθημα για ακομα χειροτερα κτυπηματα της εργατικης ταξης στην Ευρωπη.

Οι λογοι που οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες θελουν να μπουν στην ΕΟΚ ειναι περα για περα αντιδραστικοι. Θελουν να δυναμωσουν την θεση τους εναντια στους εκτος ΕΟΚ καπιταλιστες, ιδιαιτερα τους Τουρκους, και κυριως απεναντι στην εργατικη ταξη.

Η ΕΟΚ ειναι μια ιμπεριαλιστικη συμμαχια. Η καταρρευση της ΕΣΣΔ δεν εξαφανισε τον ιμπεριαλιστικο ρολο της ΕΟΚ. Αντιθετα αυτος ο ρολος φαινεται πιο καθαρα μετα τις επεμβασεις τους στον Κολπο και στην πρωην Γιουγκοσλαβια. Ο «διπολισμος» του ψυχρου πολεμου δεν εχει αντικατασταθει απο την παντοκρατορια των ΗΠΑ, αλλα απο ενα ιμπεριαλιστικο πολυπολισμο: η Αμερικη με τον Καναδα και το Μεξικο κανουν την δικη τους ζωνη ελευθερου εμποριου εχοντας το ματι τους στις χωρες της Λ. Αμερικης, η Ιαπωνια σχηματιζει ηδη το δικο της οικονομικο μπλοκ στον Ειρηνικο, και πλαϊ τους υπαρχει η προσπαθεια της ΕΟΚ να αναβαθμισει τον διεθνη πολιτικο και στρατιωτικο της ρολο.

Το Μααστριχτ ειναι η ευρωπη των κλειστων συνορων και του ρατσισμου. Η ΕΟΚ-φρουριο κτιζει ολο και πιο ψηλα τειχη για να κρατησει μακρια τους ξενους εργατες και μεταναστες, καταργει στην ουσια το ασυλο για τους ξενους και ανοιγει τον δρομο στους φασιστες.

Σε ολα αυτα οχι μονο δεν μπορει να εχει θετικη σταση το εργατικο κινημα, αλλα πρεπει να τα παλεψει με ολες του τις δυναμεις.

Νικος Αγιομαμμιτης